

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura

Segon període

Sèrie C - Número 50

12 de març de 2013

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Presidència de l'l. Sr. Ferran Falcó i Isern

Sessió núm. 2, primera reunió

SUMARI

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2012, referent al Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques, corresponent al període 2007-2010 (tram. 256-00033/09) p. 3

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 17/2012, referent a l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, corresponent al 2009 (tram. 256-00034/09) p. 9

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 18/2012, referent al Consorci per a la Normalització Lingüística, corresponent al 2010 (tram. 256-00035/09) p. 17

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2012, referent al Departament d'Educació, contractació administrativa, corresponent al 2010 (tram. 256-00036/09) p. 22

Proposta de compareixença

del secretari de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals amb relació a l'Informe de fiscalització 38/2012, sobre el control del lliurament dels fons públics de la Generalitat vinculats al retiment dels comptes dels ens locals del 2009 i el 2010 (tram. 362-00001/10) p. 26

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 2.1

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i vuit minuts. Pre-sideix Ferran Falcó i Isern, acompanyat del vicepresident, Dionís Guiteras i Rubio, i del secretari, José Antonio Coto Roquet. Assisteix la Mesa el lletrat Pere Sol i Ordís.

Hi són presents els diputats Antoni Balasch i Parisi, David Bonvehí i Torras, Antoni Fernández Teixidó, Antoni Font Renom, Meritxell Roigé i Pedrola, Joan Maria Sardà i Padrell i Maria Senserrich i Guitart, pel G. P. de Convergència i Unió; Gemma Calvet i Barot i Alba Vergés i Bosch, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Celestino Corbacho i Chaves, Alícia Romero Llano i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Pedro Chumillas Zurilla i María José García Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; David Companyon i Costa i Lorena Vicioso Adria, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; José Manuel Villegas Pérez, pel G. P. de Ciutadans, i David Fernández i Ramos, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el síndic major de la Sindicatura de Comptes, Jaume Amat i Reyeró, i els síndics Emma Balseiro Carreiras, Enric Genescà i Garrigosa, Andreu Morillas Antolín, Jordi Pons i Novell, Joan-Ignasi Puigdollers i Noblom i Maria Àngels Servat i Pàmies, acompanyats del secretari general Manel Rodríguez i Tió.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2012, referent al Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques, corresponent al període 2007-2010 (tram. 256-00033/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (Informe: BOPC 344, 3).

2. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 17/2012, referent a l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, corresponent al 2009 (tram. 256-00034/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (Informe: BOPC 358, 3).

3. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 18/2012, referent al Consorci per a la Normalització Lingüística, corresponent al 2010 (tram. 256-00035/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (Informe: BOPC 358, 3).

4. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2012, referent al Departament d'Educació, contractació administrativa, corresponent al 2010 (tram. 256-00036/09). Síndic major de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe (Informe: BOPC 365, 3).

5. Proposta de compareixença del secretari de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals davant la Comissió de la Sindicatura de Comptes amb relació a l'Informe de fiscalització 38/2012, sobre el control del lliurament dels fons públics de la Generalitat vinculats al retiment dels comptes dels ens locals del 2009 i el 2010 (tram. 362-00001/10). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la proposta de compareixença.

El president

Comença aquesta comissió de la Sindicatura de Comptes, avui, amb un ordre del dia que inclou quatre punts, que són procediments relatius a informes de fiscalització, i un darrer punt, que és una proposta de compareixença del secretari de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals davant la Comissió de la Sindicatura, que, en tot cas, des d'aquesta mesa proposaríem que avui no es votés, que hi ha algun grup parlamentari que no té tots els efectius possibles per fer les votacions. El que sí que demanaríem és, en tot cas, quan acabin aquests quatre informes, que qui ha fet la proposta de compareixença, doncs, la motivi; que els grups, si convé, doncs, diguin quin és el seu capteniment sobre aquesta proposta, però la votació efectiva la faríem, com s'ha fet en altres ocasions, dijous a l'acabar la sessió del Ple ordinari.

Per tant, dit això, deixin-me que doni la benvinguda al síndic major, el senyor Jaume Amat i Reyeró; al síndic Jordi Pons; al síndic Andreu Morillas, i a la síndica Emma Balseiro, que seran les persones que avui ens adreçaran la paraula, més a totes aquelles persones de la sindicatura que avui ens acompanyen.

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2012, referent al Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques, corresponent al període 2007-2010 (tram. 256-00033/09)

Sense més dilacions, donaria la paraula directament al síndic ponent del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 16/2012, referent al Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques, corresponent al període 2007-2010, i tindria la paraula el senyor Jordi Pons.

(David Companyon i Costa demana per parlar.) Sí...?

David Companyon i Costa

Hi ha un canvi de persones, perquè consti en acta.

El president

Molt bé.

David Companyon i Costa

En lloc de Marta Vila hi ha de constar Lorena Vicioso.

El president

(Adreçant-se al lletrat.) En prenem nota, no?

El lletrat

Sí.

El president

Molt bé. Hi ha alguna qüestió d'ordre més? *(Pausa.)*

Doncs, endavant, síndic.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Sindicatura de Comptes, en compliment del seu programa anual d'activitats, ha fiscalitzat el nivell d'acompliment dels diferents aspectes inclosos en el Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques catalanes 2007-2010. Aquest informe va ser aprovat pel Ple de la sindicatura el 15 de maig del 2012.

L'Acord de govern, del 10 d'octubre del 2006, va aprovar aquest pla, que preveia unes aportacions a les universitats públiques catalanes en el període 2007-2010 de 3.554,7 milions d'euros, dels quals 3.260,2 eren en concepte de finançament no condicionat i 294,5, en concepte de finançament condicionat a objectius. I també preveia, aquest pla, la dotació d'un fons de compensació per un màxim de 61,7 milions d'euros per sanejar i estabilitzar els pressupostos de les universitats amb relació a les decisions del Govern de la Generalitat que, amb data anterior al 31 de desembre del 2005, haguessin representat majors obligacions per a les universitats públiques catalanes.

En opinió de la sindicatura, aquest pla inclou aspectes positius per a la millora de les universitats, com la importància creixent del finançament condicionat a objectius, la previsió d'accions referides als pressupostos per programes, l'avaluació de la capacitat docent i l'anàlisi dels recursos i necessitats tant pel que fa al personal docent investigador com al personal d'Administració i serveis de les universitats públiques, o el model de comptabilitat analítica.

Les actuacions de les universitats en aquests quatre anys han significat un avenç en els aspectes anteriors, però encara resten aspectes importants que no han estat completats i que seria convenient que les universitats els completessin en el futur.

També és fonamental que el departament competent en matèria d'universitats, juntament amb les universitats en situació de dèficit, estableixin plans de reducció del dèficit i que se'n faci un seguiment puntual i acurat.

En l'informe, en l'apartat 4, es presenten els aspectes més destacables en relació amb els diferents aspectes recollits en el pla, dels quals jo de manera molt sintètica els n'exposaré quatre.

El primer és el que fa referència al finançament. Aquest aspecte fa referència al quadre que hi ha a la pàgina 59 de l'informe, en què el que es conclou és que les aportacions que ha fet el Govern de la Generalitat en el període 2007-2010 han estat inferiors a les previstes en el pla en 269,10 milions d'euros. La reducció de les aportacions han afectat especialment la millora addicional condicionada a objectius i, en menor mesura, el finançament no condicionat. A més, el Govern de la Generalitat no va dotar cap import dedicat al Fons de compensació que preveia el pla.

En segon lloc, pel que fa referència al model analític de costos, aquest model té per objecte l'elaboració d'indicadors econòmics amb metodologia homogènia per a totes les universitats, a fi de poder disposar d'indicadors comparables entre elles. Els models de

les universitats que tenen una comptabilitat analítica, com es posa de referència en l'informe..., no són totes i, a més, les que en tenen són diferents entre elles. Entre el fet que són diferents –els diferents models– i que algunes no en tenen, fa que no existeixin indicadors de costos que siguin comparables entre les diferents universitats.

En tercer lloc, voldria destacar que les universitats no presenten la càrrega docent comparada amb la capacitat docent, ni un diagnòstic de les necessitats de reassignació de la càrrega docent o de moviments del professorat entre ensenyaments, tal com preveia el pla que es va aprovar l'any 2006.

I, per acabar, voldria fer una nota referent als plans d'estabilització pressupostària de les universitats. El pla preveia que les universitats que a 31 de desembre del 2007 estiguessin en una situació de dèficit havien de presentar al departament competent en matèria d'universitats un pla d'estabilització pressupostària per assolir l'equilibri pressupostari no més enllà de l'any 2010. D'altra banda, les lleis de pressupostos del 2008, 2009 i 2010 estableixen que, en cas que una universitat liquidés el pressupost de l'exercici anterior en situació de dèficit, el departament competent en matèria d'universitats havia de proposar les mesures que calgués per corregir aquesta situació sense que afectés l'equilibri pressupostari de la Generalitat.

Les universitats, tal com consta en l'informe, que a 31 de desembre del 2007 estaven en una situació de dèficit eren la Universitat de Barcelona, la Universitat Autònoma de Barcelona i la Universitat Politècnica; totes tres van presentar, tal com establia el Pla de finançament, plans d'estabilització amb diferents nivells de concreció i amb previsions sobre el finançament de la Generalitat determinants en els resultats a obtenir. En el període 2007-2010 la Universitat Pompeu Fabra no va presentar cap pla d'estabilització, tot i que va tancar alguns d'aquests exercicis en situació de dèficit.

En el procés de fiscalització tampoc no ha estat facilitada a la sindicatura cap documentació per part del departament competent en matèria d'universitats sobre les mesures per corregir els dèficits d'algunes de les universitats.

Res més. Resto a la seva disposició per a qualsevol consulta o aclariment.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, síndic. En nom dels grups parlamentaris, donariem la paraula, primer, a la diputada Alba Vergés, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Alba Vergés i Bosch

Gràcies. Bona tarda...

El president

Perdó, per una qüestió d'ordre...

Alba Vergés i Bosch

Digues-me.

El president

En principi, sempre es diu el minutatge. Havíem parlat de cinc minuts, però serem generosos, en el sentit que si algú s'allarga una mica més, doncs, tampoc passa re.

Alba Vergés i Bosch

D'acord; gràcies. Moltes gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari agraïm la presentació i l'elaboració d'aquest informe de fiscalització, el 16/2012, relatiu a aquest pla de finançament per a la millora de les universitats públiques catalanes del 2007-2010. En nom del meu grup, també, vull agrair el treball de la sindicatura i del síndic, el senyor Jordi Pons i Novell, per la seva elaboració, i per haver fet una valoració positiva de l'informe i de les observacions que se'n deriven.

L'objectiu d'aquest informe és avaluar aquest nivell d'acompliment del Pla de finançament, un pla que considera que el creixement pressupostari és un instrument per impulsar un pla de millora de la missió docent, de la missió de recerca i de transferència, de la tercera missió –de les relacions universitat amb agents econòmics i socials–, i de la gestió de l'eficiència i l'eficàcia de les universitats públiques catalanes. En aquest sentit, com ja heu explicat vosaltres, el treball consisteix a fer una fiscalització de les set universitats públiques catalanes, inclòs també el departament d'universitats, i, per tant, això ens permet tenir una visió global de com estan les universitats públiques en el nostre país.

La sindicatura valora que el Pla de finançament inclou aspectes positius per a la millora de les universitats, com la importància creixent del finançament condicionat a objectius, la revisió d'accions referides als pressupostos per programes, l'avaluació de la capacitat docent i l'anàlisi de recursos i necessitats tant pel que fa al personal docent i d'investigació com al personal d'Administració i serveis, o el model de comptabilitat de costos.

Per tant, nosaltres veiem que, per una banda, al que es dona importància, el finançament condicionat a objectius, és una de les parts que s'ha vist minvada pel que fa al finançament de la Generalitat de Catalunya.

En els models, també, el que veiem és que presenten diferències pel que fa a la imputació dels costos a les activitats de docència i recerca, i a les titulacions. Això fa que no existeixin indicadors de costos que siguin comparables entre universitats: tenim set universitats públiques, més el departament d'universitats, de les quals les dades que podeu obtenir al fer l'elaboració d'aquests informes no poden ser comparables entre universitats, i això fa que la informació que nosaltres en tenim i podem valorar en aquesta comissió, doncs, sigui totalment incompleta.

Ens ha alarmat alguna dada de l'informe –i ens agrada molt que ho introduïu–, com, per exemple, que el 38,15

per cent dels alumnes que van començar els estudis el curs 2000-2001 han abandonat aquests estudis.

Coincidim en aquest informe amb la sindicatura en la seva valoració. Les actuacions de les universitats han significat un avenç, però encara resten aspectes molt importants que no han estat completats i que seria molt important que ho fossin al més aviat possible, com, per exemple, l'aplicació d'un model comptabilitat analítica homogeni, que permeti obtenir aquests indicadors econòmics comparables entre les universitats, tant en l'àmbit de la docència com en el de la recerca; l'establiment d'un model d'avaluació per objectius amb un reduït nombre d'indicadors: uns indicadors que siguin concrets, fàcilment avaluable i homogenis per a totes les universitats; determinació de la capacitat docent i comparació amb la docència efectiva de forma homogènia per a totes les universitats, que permetria detectar els excessos o les mancances de capacitat docent i aplicar-hi les mesures correctores oportunes, i l'anàlisi de les necessitats del personal d'Administració i serveis i comparació amb els recursos disponibles per detectar-hi també aquests excessos o mancances. També és fonamental que el departament d'universitats, juntament amb les universitats en situació de dèficit, estableixin plans de reducció de dèficit i que se'n faci un seguiment puntual acurat.

Per tant, jo, per concloure, volia dir que, si no ens podem ni comparar entre nosaltres, com ens compararem, de fet, amb altres universitats del món? Per tant, és important que anem en aquest sentit.

Per acabar, vull reiterar l'agraïment a la sindicatura per haver elaborat aquest informe i instar a seguir les recomanacions que proposa aquest mateix informe.

Per part del nostre grup parlamentari, res més, i moltes gràcies, senyor síndic i senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya, té la paraula el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Senyor síndic major, senyors síndics, senyores síndiques. Algunes consideracions respecte a l'informe de fiscalització que ens ha presentat el senyor Jordi Pons en nom de la sindicatura, pel que fa referència a aquest informe, no?, que és el Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques en el període 2007-2010.

A banda del seguiment de l'escenari de finançament de la Generalitat respecte a les universitats públiques de Catalunya i el seu grau d'acompliment respecte als fons no condicionats i aquells que estaven condicionats a un seguit d'objectius, jo crec que el que hem de fer és centrar-nos en alguns dels aspectes no tan pressupostaris, eh?, sinó en els indicadors o els objectius que es perseguen també en aquest pla de finançament. Dic això perquè, en tot cas, pel que fa al finançament concret i al grau d'acompliment de cada

una de les universitats, els hem pogut veure en aquesta comissió –i els veurem en el futur–, quan s'analitza universitat per universitat, no?

El pla incloïa tot un seguit d'objectius per millorar la gestió pressupostària i alguns altres indicadors. Incloïa diversos aspectes com acordar i fixar uns criteris comuns de com presentar i estructurar el pressupost; es considerava que era important, abans que cada universitat en fes l'aprovació definitiva, l'aprovació prèvia per part del departament corresponent; aquest era un pas important. Com podem veure en l'informe que se'ns presenta avui, però també ho hem pogut veure en informes anteriors, aquest grau d'acompliment no és uniforme per part de totes les universitats.

Es pretenia, també, construir un model analític de costos i trobem que no existeixen indicadors de costos comparables.

També observem que les universitats no presenten, tampoc –o no n'hi han–, indicadors comparables de la càrrega docent amb la capacitat docent de cada una de les universitats..., i poder comparar també entre elles, no?

Pel que fa a la millora de la missió docent, que també era un dels objectius d'aquest pla, no hi han plans concrets per part de les universitats més enllà dels plans d'estabilitat pressupostària.

Per tant, jo crec que hi ha molt camí, el nostre grup parlamentari considera que hi ha molt camí encara per recórrer al voltant de tots aquests objectius que s'havien fixat, no? Que el departament que té assignada la feina o que té assignada la responsabilitat de les universitats del país s'hi ha d'implicar més, ha de fer d'organisme impulsor actiu per tal d'assolir els objectius prefixats, per tal de poder disposar de dades homogènies comparables entre les universitats públiques de Catalunya.

Finalment, constatar el que ja s'havia analitzat en informes concrets de cada una de les universitats: que el nivell de dèficit d'algunes d'elles, doncs, és certament important respecte als pressupostos inicials. Sobre el paper aquesta és una dada o pot semblar una dada comptable, no?, d'anàlisi de com ha evolucionat el pressupost de cada una de les universitats. La realitat, tot i que és veritat que no correspon a aquesta comissió fer-ne la valoració, és un pèl més complexa, perquè, al darrere d'aquest dèficit que presenten algunes universitats, una de les sortides de reequilibri de les mateixes universitats ha estat, per part del Govern, apujar les taxes universitàries per tenir més ingressos, i aquí ja podem avui constatar les greus dificultats de molts estudiants o bé per matricular-se o bé per poder seguir els seus estudis universitaris. Per tant, aquesta també és una dada que hauríem de tenir tots present a l'hora d'analitzar el finançament de les nostres universitats públiques.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula el diputat Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyor síndic major, senyors i senyores síndiques, diputats i diputades, l'objectiu d'aquest informe ha estat avaluar els diferents aspectes inclosos en el Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques catalanes, com ha dit el senyor síndic, aprovat per Acord de govern el 10 d'octubre de 2006.

Hi han tres xifres: els 3.654 milions d'euros aportats de finançament no condicionat, els 295 de finançament addicional condicionat a objectius i els 61 milions d'euros com a màxim per sanejar i estabilitzar els pressupostos. Cinc anys després, el 2010, el que es pot veure és que, del finançament no condicionat, doncs, han quedat sense entregar a les universitats 69 milions d'euros, això vol dir un 2 per cent del previst pel pla d'aquests cinc anys. En canvi, del finançament condicionat a objectius han quedat per repartir-se 154 milions d'euros dels 295, és a dir, un 52 per cent ha quedat sense repartir-se. Hi ha un 73 per cent, 45 milions, del Fons de compensació que tampoc s'ha entregat. A mi m'interessaria, doncs, veure quin sentit té això, perquè, bé, em sembla molt rellevant el que ha succeït.

El volum de deute de les universitats públiques a finals de 2005 era de 45 milions; cinc anys després, si fem una suma, que apareix per aquí, és del voltant de 200 milions.

Llavors, llegint el que pretenia el pla, jo entenc que el Govern actual..., bé, que el Govern de Convergència de la darrera legislatura volgués canviar la governança universitària, en la qual algunes persones d'aquí hem estat involucrades a través del consell universitari –no sé què passarà ara amb el nou soci de govern, però, bé. Entenc que, a la vista del que diu aquest informe, es decidís de canviar tot això.

Primer, vull parlar dels termes numèrics del finançament. Després, les altres variables que es volien canviar en aquest pla les posaré juntes i seré molt ràpid.

Deia que el finançament no condicionat ha estat més o menys el previst. Més aviat més, perquè la petitíssima diferència del 0,4 per cent anual... en fi, ja els agradaria, a moltes empreses, fer un pressupost anual i que el clavín així, en un 0,4. Llavors, això ha estat sorprenentment acurat.

En canvi, només ha fet arribar a les universitats el 52 per cent del finançament condicionat a objectius. Jo he de pensar que no és perquè la Generalitat hagi deixat de pagar el que li toca –cosa que, de fet, no diu aquest informe; enlloc, eh? «Vostè tenia per a objectius 10 milions i n'hi dono 5», no–; llavors, em sembla que aquesta xifra, que només s'hagi repartit la meitat del finançament condicionat a objectius, revela un gravíssim problema de les universitats públiques catalanes: o bé no interessa treballar per objectius o bé els objectius s'han definit malament.

La llista, que ja s'ha llegit, d'objectius em sembla que és bastant, com ho diria, sensata, eh?; en fi, són unes coses bastant de sentit comú. Llavors, em preocuparia molt això: que no es volgués treballar per objectius o

que no se'n sabés. A la pàgina 15 i següents es veuen aquests objectius, i, bé, els puc llegir. Per aquí... Bé, doncs, no deu ser la 15. Perdoneu, eh? Però, en fi, són bastant raonables.

Deia que sembla que les nostres universitats no estiguin preparades per finançar-se per objectius. Curiosament, la xifra no aconseguida de finançament per objectius, 150 milions, és pràcticament la mateixa d'increment de deute de les universitats en aquest període: 150 milions. En fi, la gent que treballa en la millora de les nostres universitats hauríem de pensar si és que és més senzill, doncs, demanar diners –és a dir, endeutar-se–, que treballar millor i aconseguir aquests diners perquè un assoleix els objectius.

Breument, la resta de punts. «Aprovació prèvia de la despesa de personal pel departament corresponent», que es va fer; «Plans de millora»; «Pressupost per programes»; «Model analític de costos»; «Càrrega docent comparada amb capacitat docent»; «Durada dels estudis, taxes de repetició» –és una llàstima que estigui en el 30 per cent, i això no canviï; en fi, és un tema també per abordar a la comissió interuniversitària, no?–; el «PAS», i els «Plans d'estabilització».

Bé. El Grup Parlamentari del Partit Popular bàsicament estem d'acord en les recomanacions que fa la Sindicatura de Comptes vers cadascun d'aquests temes i l'anàlisi que se n'ha fet.

Veiem la necessitat de crear un sistema d'avaluació únic... –crec que ja s'ha dit abans, eh?, pels dos grups que han parlat abans que el meu–, un sistema únic per fer els pressupostos, ja que tenim un únic sistema universitari de Catalunya; un sistema únic per portar la comptabilitat analítica, per avaluar les càrregues i capacitats docents, per veure les necessitats del PAS. També en veiem la necessitat perquè en aquest informe trobem una gran disparitat segons les universitats. Això fa molt difícil, com s'ha dit ja, el seu govern, sobretot perquè els fons públics s'han de distribuir amb moltíssima cura –ja acabo, de seguida–, vaja, és normal. No tot es pot objectivar, en això estem d'acord, però tot s'ha de justificar, i, si no hi ha homogeneïtat de criteris, és impossible saber si les coses van bé, si van malament, si es poden millorar, etcètera. Per tant, el nostre grup accepta les conclusions de l'informe de la sindicatura.

I, si fos possible una pregunta, agrairíem un aclariment de dues xifres: la que fa referència al deute a final de l'any 2005 de la UPC, que està a la pàgina 18, i la que fa referència al deute de la UPC a final de 2006, que està a la pàgina 40 –si ho troba el senyor síndic...–, perquè hi ha una diferència de 60 milions d'euros, i en un any ens estranya moltíssim. Bé. Potser m'he equivocat jo, però ho agrairia. Gràcies.

Gràcies, senyor president.

Perdó, a la 40 posa el seguit de deutes de diversos anys i el primer és 2006... (*Pausa. Veus de fons.*) És al final de tot, sí; m'hi surt una diferència.

Gràcies.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el diputat David Companyon.

David Companyon i Costa

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, síndic, per la vostra exposició. Com deïeu, l'objecte del present informe és avaluar el nivell d'acompliment del Pla de finançament per a la millora de les universitats públiques catalanes. De la lectura de l'informe li he de dir que m'ha estat difícil entendre què és el que es fiscalitzava més enllà de la realitat de la crisi econòmica, que entenem que ha incidit de ple en el període d'acompliment d'aquest pla de finançament, un pla que, lògicament, va ser dissenyat abans de la crisi, perquè ja es denotaven problemes estructurals de finançament a les universitats catalanes.

Diríem també, de la lectura de l'informe, que el departament corresponent tampoc és que hagi complert allò, com ho diríem, fil per randa els deures respecte als compliments financers.

Malauradament, l'avaluació feta per la sindicatura diríem que ha quedat força minoritzada pel fet que les diferents universitats no tenen indicadors comuns, com s'assenyala, de costos comparables entre si per poder analitzar el seu dèficit amb paràmetres comuns, però també passa el mateix envers la càrrega i la capacitat docent, o la mateixa elaboració dels pressupostos de les universitats.

Finalment, assenyalar que les conclusions de l'informe entenem que són més aviat descriptives de la situació que no pas valoratives quant a la resolució de les mancances que l'informe mateix detecta.

Moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Sí. Muy brevemente para no caer en reiteraciones, señor presidente. Primero agradecer el trabajo de la sindicatura en este informe 16/2012, sobre el Plan de financiación para la mejora de las universidades públicas catalanas.

Estamos de acuerdo con el informe –este grupo está de acuerdo con el informe– tanto en lo positivo que en su inicio puede tener el plan, en cuanto a los objetivos que se planteaba. Y luego, también preocupados, igual que la sindicatura, y sorprendidos por la falta de concreción de algunos de esos fines que en el 2006, cuando se aprobó el plan, se planteaban, ¿no? Que en este tiempo, que en cinco años, no se haya podido, pues, establecer una serie criterios comunes a la hora de presentar presupuestos –como ya se ha dicho–, de

establecer una contabilidad de costes unificada, etcétera, obviamente dificulta no solo el control, sino que también creemos nosotros que produce una pérdida de oportunidades: unos costes homogéneos permiten detectar eficacias e ineficacias en la gestión de unos u otros centros que luego son aplicables y podrían permitir las mejoras de gestión.

Entonces, no solamente creemos que la falta de concreción en este tiempo de estos objetivos de homogeneización de diferentes procesos supone, pues, una mayor dificultad en cuanto a la comprobación de objetivos, sino también hace que sea más difícil el conseguir mejoras en estos procesos, como he comentado antes, haciendo uso de los buenos procesos o procesos que se demuestran eficaces en un centro y que podrían ser traspasados a otros.

Creemos que, bueno, la cuestión es, a partir de ahora, sí..., lo que tenemos que preguntar a la Administración es si esas finalidades que no se han podido concretar de este plan de financiación..., si va a haber mecanismos y procedimientos para que en un futuro podamos tener unos procedimientos homogéneos en los distintos centros públicos de Cataluña que nos permitan aprovechar estas oportunidades.

Nada más.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, president. Gràcies, senyor síndic, pel treball fet en aquest informe i per la seva exposició aquí, a la comissió.

Des de Convergència i Unió, aprovem aquest informe, aprovem les recomanacions que s'hi fan, i, sense voler ser reiteratius en tot el que s'ha anat dient pels diferents portaveus, sí que ens agradaria remarcar, doncs, que es preveien unes aportacions a les universitats en aquest període del 2007 al 2010 de 3.554 milions d'euros, i també destacar que la mateixa sindicatura en l'informe detalla i valora positivament diferents aspectes, com, per exemple, la millora de les universitats, la importància creixent del finançament condicionat a objectius, que en aquest cas parlàvem d'un import de 294 milions d'euros. A part, també destaca positivament la previsió d'accions referides als pressupostos per programes, l'avaluació de la capacitat docent, l'anàlisi dels recursos i totes aquelles, doncs, que s'exposen en l'informe.

Però també ens agradaria remarcar aquells aspectes que la sindicatura considera que s'han de millorar, aquests aspectes que es recullen a la pàgina 54 de l'informe. I també destacar que la sindicatura insta el departament encarregat de les universitats, juntament amb les universitats en situació de dèficit, a establir plans de reducció d'aquest dèficit i que se'n faci un seguiment més puntual i més acurat.

Dir que –també ja s'ha dit, però– les aportacions previstes han estat inferiors: en total, 269 milions d'euros; una reducció que ha afectat més aquestes aportacions que es preveien per al finançament condicionat a objectius.

També, esmentar que la despesa de personal de la Universitat de Barcelona de l'exercici 2010 no va ser aprovada pel Govern, i que el pla estableix unes directrius bàsiques pel que fa al pressupost per programes, i que la Universitat de Barcelona –en aquest cas és la que es reitera més–, doncs, no l'ha presentat encara en cap exercici. Res més.

Destacar, a grans trets, la feina que s'ha fet des d'aquest programa, si bé, com hem vist, hi ha molts aspectes que s'han de corregir, i, utilitzant una frase del portaveu socialista, «encara hi ha molt camí per recórrer». I, en aquest sentit, ja en aquests dos últims anys de govern de Convergència i Unió, doncs, s'han intentat fer canvis en la política universitària d'aquest país.

I, res més, que nosaltres presentarem una proposta de resolució per aprovar el dit informe i les observacions que s'hi contenen.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tornaríem la paraula al síndic ponent, el senyor Jordi Pons, perquè respongui totes aquelles qüestions que els grups parlamentaris han anat plantejant.

El síndic Jordi Pons i Novell

Gràcies, senyor president. Jo crec que bàsicament s'ha formulat una qüestió: el senyor Chumillas em preguntava pel dèficit de la Universitat Politècnica de Catalunya en el període 2006-2010. És el que consta a la darrera línia de la pàgina 40: des de 68,86 milions a 82,15. El que hi ha a la pàgina 18, que són 11 milions, és, de la quantitat del Fons de compensació que havia previst la Generalitat –per compensar decisions que havia pres amb anterioritat–, quina part en reconeix com a deute la Generalitat, tot i que, d'aquest import, no ha pagat res a les universitats. El dèficit acumulat de la Politècnica és el de la pàgina 40 –darrera fila de la pàgina 40–; és a dir, segons els comptes de la universitat, 82,15 milions a 31 de desembre del 2010 –darrera..., les dades de la pàgina 40.

També... (*Veus de fons.*) El dèficit és aquest. Sí que voldria..., un parell de coses, que crec que també ha comentat vostè. Una és, tot i que no està a l'informe, ja que ho ha dit i vull... És a dir, el dèficit acumulat l'any 2005 de les universitats no era de 45 milions, és... (*Veus de fons.*) No, això és el Fons de compensació. El dèficit era superior, era acumulat de 110, any 2005. D'acord?

I, per acabar, també una precisió, que potser és que a l'informe no està prou ben explicat, o potser jo ho he entès malament o m'he explicat malament. De la millora condicionada a objectius –dins l'informe, si les universitats han complert més o menys–, vostè diu que

es queda a la meitat. Efectivament, dels 294 hi ha una diferència..., que es queden sense 154. Però no és perquè les universitats no hagin complert els objectius, no? És..., sí, a la pàgina 59 –el que han trobat–... És a dir, el Govern el que va fer va ser –la previsió era de 294,50– pressupostar-ne 139,90; d'aquests 139,90, va avaluar els objectius i en va treure 4,55. I els 154,60 són diners que la Generalitat mai va pressupostar i que, per tant, mai va avaluar, que és el que s'explica a la pàgina 15. És a dir, de tot el que estava previst, del 2010 res es va pressupostar i res es va avaluar; és a dir, 136,20 de l'any 2010 no es van pressupostar i no es van avaluar, ni tampoc es van pressupostar ni avaluar 18,40. Per tant, el nivell de compliment de les universitats és..., se'ls van restar 4,55 milions de 139,90. És a dir, es van pressupostar els 139,90 del 2007, es van avaluar amb els criteris de cada universitat –i, aquí, ja de cada universitat es fa una valoració–, d'aquests 139,90 els en van treure, per no haver complert els objectius, 4 –4 milions, que vénen a ser un 3 per cent. La resta, la quantitat grossa, els 154,60, són diners que el Govern no va pressupostar mai ni va avaluar mai. Per tant, no és tant perquè les universitats incomplissin, sinó perquè no es van... (*Veus de fons.*) Sí, sí. Però que no és que es pressupostessin i que es van retirar els diners aquests.

Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs, moltes gràcies. Vist aquest primer punt de l'ordre del dia passaríem al segon punt de l'ordre del dia, i donem les gràcies, evidentment, al Jordi Pons per la seva intervenció.

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 17/2012, referent a l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, corresponent al 2009 (tram. 256-00034/09)

Cridaríem el senyor Andreu Morillas per tal que ens expliqui el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 17/2012, referent a l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, corresponent a l'any 2009.

Quan vulgui, senyor Morillas, té la paraula.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies, senyor president. L'Informe de fiscalització 17/2012, relatiu a l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona, va ser aprovat pel Ple de la sindicatura el 12 de juny del 2012. La fiscalització de l'hospital té el seu origen en l'aplicació de la Llei de finances públiques de la Generalitat, article 71.6, que preveu la fiscalització de les entitats del sector públic amb un pressupost superior als 150 milions d'euros. Aquesta és una fiscalització de regularitat, però centrada en l'activitat economicofinancera i contractual de l'Hospital Clínic durant l'any 2009.

Un breu apunt històric, que crec que és necessari en aquest cas. L'Hospital Clínic i Provincial de Barcelo-

na va ser creat l'any 1906 com a hospital de beneficència. Els anys 52 i 55, 1952 i 1955, dos decrets de la Presidència del Gobierno van atribuir a l'hospital funcions de caràcter assistencial i docent, i va crear una junta de patronat com a òrgan rector de l'hospital, que presidia el governador civil, i, a més, la integraven el rector de la Universitat de Barcelona i el president de la Diputació.

Amb una llei del 56 es convalidaven aquests decrets i s'establia la governança i el finançament de l'hospital, però no ha estat fins al 2007 quan, mitjançant el Reial decret 1267/2007, es van traspasar les funcions i serveis de l'hospital a la Generalitat de Catalunya, amb efectivitat l'1 de gener de 2008. L'informe de la sindicatura explica les clàusules econòmiques d'aquest traspàs, pel qual la Generalitat de Catalunya assumeix completament la competència d'organització de l'hospital i els costos que es puguin derivar de les funcions que aquest realitza.

L'hospital es governa a través d'una junta de patronat, però ni en el passat –des del seu origen– ni des del traspàs –fa més de cinc anys– l'Hospital Clínic no ha adoptat una forma jurídica concreta, cosa que provoca una indeterminació del règim jurídic que li és d'aplicació en els diferents àmbits en què actua.

Tanmateix, aquesta entitat pública ha de quedar subjecta a la llei, i per això, atenent als antecedents històrics de l'hospital així com a l'organització del sistema sanitari català, la sindicatura considera que en tant que no es doni una forma jurídica concreta a l'hospital, i per tal de determinar quin seria el règim jurídic que li és d'aplicació, cal assimilar-lo a un establiment públic de naturalesa institucional integrat en el Servei Català de la Salut i, en conseqüència, aplicar-li la normativa prevista en la Llei d'ordenació del sistema sanitari de Catalunya.

La sindicatura, en aquest informe, ha fiscalitzat la liquidació del pressupost, que l'any 2009 presentava uns ingressos liquidats de 489,1 milions d'euros i unes obligacions reconegudes de 557,1 milions d'euros, amb un resultat pressupostari negatiu de 68 milions. El balanç de situació al tancament del 2009 presentava un volum d'actiu i de passiu de 511,2 milions d'euros. Pel que fa al compte de pèrdues i guanys, sobre una xifra global d'ingressos de 456,6 milions d'euros, l'hospital va presentar un resultat positiu lleugerament superior al milió d'euros. En matèria de contractació, l'hospital es troba subjecte a l'aplicació íntegra de la Llei de contractes del sector públic, d'acord amb l'article 3.2 d'aquesta llei.

De la fiscalització realitzada se'n desprenen un conjunt d'observacions que intentaré resumir breument, perquè, com han vist vostès si han tingut ocasió de llegir l'informe, són nombroses; les més importants intentaré destacar-les.

En matèria pressupostària, durant l'exercici fiscalitzat l'hospital no va dur una comptabilitat pressupostària. En tant que no es doni una forma jurídica concreta a l'hospital, la sindicatura considera que, d'acord amb el que estableix la Llei de finances públiques de Catalunya, l'hospital ha de gestionar el seu pressupost, de tal

manera que li permeti fer un adequat seguiment pressupostari de les operacions.

En el mateix sentit, l'hospital hauria d'aplicar el Pla general de comptabilitat pública, atès que la sindicatura considera a tots els efectes, com ja he dit, l'hospital com una entitat pública de naturalesa institucional després del seu traspàs a la Generalitat.

Pel que fa a la liquidació del pressupost, la sindicatura proposa, a més, un conjunt de correccions en el registre de despeses i ingressos, d'acord amb la seva naturalesa, i proposa també donar de baixa diverses operacions sense incidència pressupostària.

Pel que fa al balanç de situació i el compte de pèrdues i guanys, la sindicatura remarca la necessitat de corregir i resoldre la situació patrimonial de l'entitat, derivada de la consignació de saldos a cobrar d'antics patrons –anteriorment, aquests saldos, al traspàs de la Generalitat– per 166,8 milions d'euros que no es consideren realitzables, així com 40,8 milions d'euros d'un saldo a cobrar del CatSalut que la sindicatura també considera irrealitzable.

D'altra banda, la sindicatura destaca que l'hospital desenvolupa la major part de la seva activitat en l'immoble que és propietat de la Universitat de Barcelona, la qual no ha formalitzat a hores d'ara la cessió de l'ús d'aquest edifici a favor de l'hospital. Tot i que aquest immoble és propietat de la universitat, l'hospital el té enregistrat en l'immobilitzat per 5,5 milions d'euros.

També hi han altres observacions, com diverses correccions en la comptabilització d'actius i passius, entre les quals destaca la transferència corrent per al sosteniment de centres sanitaris de psiquiàtrics de 5 milions d'euros, que estava registrada com a aportació de capital i hauria d'haver estat comptabilitzada en el compte de pèrdues i guanys.

Així mateix, la sindicatura considera que la permuta de dues parcel·les, que l'hospital comptabilitza com a benefici en el compte de pèrdues i guanys per 6,9 milions d'euros, no té caràcter comercial i no havia de tenir incidència en el compte de pèrdues i guanys com tampoc en l'epígraf de terrenys de l'actiu, aquest benefici.

L'hospital disposa d'un conjunt d'immobles que procedeixen de donacions i que estan destinats a lloguer, valorats en el balanç del 2009 en 13,8 milions d'euros, valor que la sindicatura considera que podria variar notablement si, tal com preveu el Pla general de comptabilitat, s'haguessin enregistrat pel seu valor a la data del seu reconeixement, que es produeix en el moment de la donació.

Pel que fa al compte de pèrdues i guanys, a banda de les consideracions ja fetes, la sindicatura destaca una falta de formalització i procediments en temes com el preu de serveis sanitaris prestats a altres entitats, descomptes practicats sobre tarifes, justificació d'alguns serveis o preus aplicats a entitats vinculades.

Durant el 2009, l'hospital va adjudicar –en matèria de contractació, entro ara– 121 contractes per un import de 122,9 milions d'euros. La sindicatura ha seleccionat i fiscalitzat una mostra de 33 contractes, per im-

port de 33,4 milions d'euros, que representen el 27,2 per cent de l'import adjudicat per l'hospital l'any 2009.

En matèria de contractació, doncs, la sindicatura assenyala un conjunt d'incidències administratives en l'adjudicació de diversos contractes, com un contracte que va ser tramitat com a subministrament quan havia de tramitar-se com un contracte de serveis, la tramitació per separat de dos contractes similars que s'haurien d'haver tramitat conjuntament, la utilització com a criteri d'adjudicació de la valoració dels mitjans tècnics o les millores presentades pels licitadors, que no estaven previstes en els plecs, etcètera. Així mateix, la sindicatura destaca com a més significatius una modificació de contracte per treballs d'arquitectura feta anys després del primer contracte que s'havia d'haver resolt convocant un nou concurs, i també les adjudicacions de sengles grups electrògens en dues fases que la sindicatura considera que aquesta tramitació administrativa no s'ajusta a la Llei de contractes del sector públic.

Finalment, l'informe conclou amb una sèrie de recomanacions que, a parer de la sindicatura, contribuirien a la millora de la gestió de l'entitat. En síntesi, les recomanacions fan referència a reforçar les àrees responsables de la gestió economicoadministrativa de l'hospital amb relació a la mida i a la importància econòmica de les seves transaccions. En segon lloc, revisar el registre d'immobilitzat i millorar la rendibilitat dels immobles que l'hospital no utilitza per a la seva activitat. En tercer lloc, millorar els procediments interns per a la racionalització de les despeses corrents. En quart lloc, formalitzar la cessió de l'edifici propietat de la Universitat de Barcelona on l'hospital desenvolupa, com he dit, la major part de la seva activitat, de forma que l'increment d'actius generats per aquesta cessió permetin compensar la cancel·lació de les anotacions per un total de 207,8 milions d'euros que la sindicatura considera que no han de constar en el balanç. I, finalment, com he dit abans, la necessitat de dotar l'hospital d'una forma jurídica concreta, avui no determinada.

El programa anual d'activitats del 2013 de la sindicatura preveu iniciar una nova fiscalització de l'hospital a partir del segon semestre d'enguany.

I res més, senyor president, amb això acabaria la meua presentació.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, síndic. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, tornem a donar la paraula a la diputada Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Moltes gràcies. Bé, senyor president, també donar les gràcies a la Sindicatura de Comptes per haver elaborat aquest informe i, especialment, al síndic, el senyor Andreu Morillas, per la seva elaboració i per haver fet aquesta valoració positiva de l'informe i de les observacions que se'n deriven.

L'informe és llarg, és extens. N'entenc que l'Hospital Clínic a partir de l'1 de gener del 2008 passa a ser gestionat per la Generalitat de Catalunya, passa a una indeterminació jurídica, cosa que fa que no sigui bo ni per a les persones que elaboreu aquests informes ni per al sistema en general, que ho fa poc transparent i complicat. Aquest traspàs, deia..., que la Generalitat hauria de crear algun dia un consorci integrat per la Generalitat de Catalunya i per altres ens. El 30 d'abril del 2012 això encara no està constituït i no sabem com està; per tant, jo des d'aquí i des del Grup d'Esquerra Republicana això ho veig, per començar, preocupant.

Després, nosaltres tenim..., està fet un informe, una auditoria externa –l'Hospital Clínic ho fa–, i ja deixa unes dades rellevants que després, en l'elaboració d'aquest informe, vosaltres també les poseu en dubte, no? El tema és el pla anual de control financer i per a aquest 2009, és el que estem parlant en aquests moments. Les conclusions d'aquest informe fan referència, entre altres, als punts següents: al pla comptable privat, que es duu a terme, en contra del pla comptable públic, el que vosaltres dieu que hauria de ser; la millora de l'endeutament bancari; la greu situació economicopatrimonial de l'Hospital Clínic: el fons de maniobra negatiu que té, el patrimoni net negatiu, també... Per tant, l'informe de la sindicatura té com a objecte aquesta fiscalització de regularitat, limitada a l'activitat economicofinancera i contractual desenvolupada per l'hospital durant aquest any 2009.

Durant aquest exercici fiscalitzat el que veiem és que l'hospital no va enregistrar en la comptabilitat pressupostària les operacions economicofinanceres fruit de la seva activitat, cosa que fa difícil el seguiment pressupostari anual. A final d'any, sí que confecciona la liquidació del pressupost, a partir dels saldos que té de la comptabilitat analítica o els moviments dels comptes de la comptabilitat financera. Per tant, en tant que no es dona una forma jurídica concreta a l'hospital, que la sindicatura considera que s'ha d'assimilar a la comptabilitat pública, un establiment públic, com és la Generalitat mateixa o el Servei Català de la Salut, en conseqüència això estableix que la Llei de finances públiques de Catalunya no es duu a terme pel que fa a l'Hospital Clínic i s'hauria de gestionar el seu pressupost de manera que es pogués fiscalitzar públicament per part de la sindicatura. Per tant, presenta uns comptes anuals d'acord amb el Pla general de comptabilitat, quan hauria d'aplicar el pla públic. D'acord.

L'Hospital Clínic factura, a més a més, diferents prestacions sanitàries, aplicant uns descomptes que no estan aprovats per la junta de govern, per l'òrgan competent: factura aquests serveis prestats a entitats vinculades a tarifes inferiors a les aprovades per aquesta junta de govern, i, en aquest sentit, jo em vull remetre a la pàgina 62 de l'informe, en què hi ha un quadre molt bonic de les entitats vinculades, i la meua pregunta és si en opinió de la sindicatura aquesta estructura és massa complexa perquè pugui ser fiscalitzada d'una manera correcta per part vostra i si això us comporta una dificultat extrema que jo entenc que ho fa poc àgil, poc transparent i... potser és aquest el cas? I és una pregunta que tinc.

Quan entrem ja a la pàgina 73, pel que fa a la contractació. Ja sortim dels números i entrem a la contractació. Vostè diu clarament que s'ha de remetre a la Llei de contractes del sector públic, i aquí veiem tot un seguit de coses no fetes pròpiament ben fetes, com tramitacions urgents que no estan prou justificades, procediments negociats quan haurien de ser per procediment obert... El que ens preocupa més és que s'hagi agafat una mostra a partir d'una llista que va donar l'Hospital Clínic i no a partir del que vosaltres creieu que hauria de ser aquesta mostra, i a més a més ens preocupa que no s'ha transmès al registre de contractes públics tota aquesta informació d'aquests contractes de serveis, d'obres, fets per l'Hospital Clínic. Això per mi és un punt preocupant, ja que si diem que l'Hospital Clínic és públic, per tant, hauria de seguir tots aquests procediments d'una forma escrupolosa.

Quan entrem a la pàgina 90, ja, de les conclusions –ara no m'hi estendré, perquè vostè les ha explicat molt bé–, el que jo veig com a conclusions i ho resumiria és que el resultat d'aquest informe posa de manifest l'existència de problemes en la gestió i en l'administració que arrossega ja històricament l'Hospital Clínic, i pel que fa al present informe del 2009 es veuen clarament insuficiències en el compliment de la normativa, tant comptable com contractual. Tanmateix, també dieu aquí en l'informe que l'hospital realitza un esforç organitzatiu i de gestió que s'ha pogut apreciar durant la fiscalització i que és necessari consolidar, de la qual cosa me n'alegro molt; pels que estem a la Comissió de Salut, també, és un tema que ens preocupa, l'Hospital Clínic, i ens alegrem que s'encarrili cap a una bona gestió.

Cal destacar també els desajustos importants que es produeixen en els comptes a cobrar de l'actiu i la indeterminació respecte a la seu de l'hospital, la cessió d'ús, com està comptabilitzada.

Vull remarcar també que hi han unes partides que, segons la comptabilitat de l'Hospital Clínic, deu l'Estat espanyol al mateix hospital, i que vosaltres ja considereu que això és incobrable i, per tant, hauria de deixar d'estar dins la comptabilitat, si no ho entenc malament, oi? Doncs, només volia deixar palès això.

Per acabar, reitero l'agraïment per haver fet aquest informe, que és extens i que entenc que molt complicat per tot l'entramat també d'entitats vinculades que hi ha a l'Hospital Clínic. I jo insto els òrgans de direcció de l'Hospital Clínic a seguir aquestes recomanacions que proposa la Sindicatura de Comptes. Per part nostra, res més.

Moltes gràcies, senyor síndic, senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. De l'anàlisi de l'informe de fiscalització, d'algunes de les observacions que efectua l'in-

forme mateix, però també aquest informe no el podem aïllar, des del nostre punt de vista, d'informacions que han anat sorgint aquests darrers mesos, ens preocupen algunes qüestions que volem palesar en aquesta comissió.

S'ha dit: «L'Hospital Clínic, pels seus orígens, també per les seves funcions dins l'actual marc de la sanitat catalana, és un centre públic, malgrat que des de la seva transferència a la Generalitat de Catalunya» –recordem que és efectiva a partir de l'1 de gener del 2008– «no tingui encara una figura jurídica concreta, malgrat ser gestionat per un patronat que, en el temps que vam analitzar, estava presidit, en el seu moment, l'any 2009, per la consellera de Salut mateixa de la Generalitat de Catalunya.»

La fórmula jurídica per la qual es regeix l'Hospital Clínic és una llei de l'any 56, és una llei preconstitucional, és una norma preconstitucional, és una norma que no ha estat derogada. I avui que, insistentment, es parla de la voluntat d'avançar, amb fórmules de privatització de la gestió del Clínic, jo crec que aquest informe que fa la Sindicatura de Comptes és oportú, en la línia que cal avançar en la fórmula jurídica en què queda clar l'adscripció de l'Hospital Clínic de Barcelona al sistema públic de salut del país; adscrit i gestionat, des d'aquest punt de vista.

Vostès saben que aquest portaveu, i també el meu grup parlamentari, a part de llegir i analitzar l'informe de la Sindicatura de Comptes per tal de fer-nos una idea del que es formula, també analitzem les alegacions que l'òrgan fiscalitzat acaba efectuant. Clar, si llegim entre línies l'informe d'alegacions, ens preocupa una cosa: que jo crec que es discuteix –que a l'Hospital Clínic es discuteix– la posició de la Sindicatura de Comptes, en el sentit que es discuteix que l'Hospital Clínic s'hagi d'acollir al Pla de comptabilitat pública. Aquest és un tema reiteratiu en tots els informes que hem analitzat dels consorcis sanitaris del país: no només de l'Hospital Clínic, dels consorcis sanitaris del país.

Nosaltres creiem que és arribat el moment –i ho volem dir a la comissió que fiscalitza justament tots aquests aspectes– de dictar-hi normes clares, perquè l'Hospital Clínic i els consorcis sanitaris són entitats públiques de naturalesa institucional, des del nostre punt de vista, i que estan dintre dels perímetres de les normes 195 –jo crec que en aquests moments ja ningú ho discuteix. I, per tant, caldria que es dictessin normes clares per tal que no hi haguessin aquests desencontres, eh?, entre les institucions fiscalitzades i l'òrgan que fiscalitza.

L'informe també ens indica –i hi estem d'acord nosaltres– la necessitat de reforçar les àrees de gestió econòmica administrativa, justament per reforçar el control intern. Aquest aspecte de la gestió de l'exercici 2009, en les alegacions que es presenten se'ns diu que es corregeix amb la creació, per la junta del patronat, d'un òrgan de control intern en què es van incorporar com a vocals de les meses de contractació representants de la Intervenció General de la Generalitat. En tot cas, en aquest informe ja se'ns anuncia que començarà d'aquí a uns mesos; doncs, estarem atents a

si s'ha reforçat, no?, aquest control intern de la gestió econòmica administrativa i també de contractació.

Des del nostre punt de vista, reforçar controls és una màxima que no està renyida amb la racionalització de despeses; reforçar hauria de ser una màxima en el sector públic, una màxima –per això dic que estarem molt atents als informes posteriors de la gestió de l'Hospital Clínic– que no sembla estar-hi del tot d'acord l'actual president del patronat, segons –en tot cas, pot ser una visió equivocada o un judici d'intencions del portaveu que els parla– el que es llegeix en alguns articles d'opinió escrits, en què s'afirma –quan encara no estava donat– que «la concurrència i la transparència no aporten valor afegit ni són garantia de res i que els actuals sistemes de gestió pública i control són anacrònics per controlar resultats i que són un obstacle per modernitzar el sistema». Home..., ens preocupa.

Aquest és un país molt acostumat a fer servir eufemismes; no ara... –acabo, president–, i, per tant, ens preocupa una certa febre privatitzadora. Una altra cosa és el debat de si un consorci sanitari, un hospital públic, l'Hospital Clínic ha de ser proveïdor d'institucions privades –aquest és un altre debat.

Amb referència a les empreses i institucions vinculades, sí que ens agradaria conèixer... i, en tot cas, el descompte sobre tarifes a què fa referència l'informe, que fa referència a empreses i institucions que estan participades per l'Hospital Clínic mateix o per altres institucions públiques, no ens preocupen tant els descomptes sobre les tarifes, sinó que el sistema de descomptes sigui un sistema clar i acordat, eh? –no tant en si el descompte a aquestes entitats participades. Perquè, ho torno a repetir, són entitats participades per l'Hospital Clínic mateix i altres institucions de caràcter públic.

Ja sé que no és objecte de l'exercici 2009, però, com que està apuntat, també ho pregunto per si en el moment en què es va elaborar l'informe va haver-hi alguna explicació del perquè s'ha paralitzat la integració del Banc de Sang i Teixits d'una de les empreses participades, que és TSF, la fundació de serveis de trasplantament.

S'han palesat –i queden palesats en l'informe– problemes històrics de gestió comptable al Clínic, i restarem atents a informes posteriors per comprovar si aquests esforços que s'anuncien de reforç organitzatiu i de control de la gestió es consoliden en el futur.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la diputada María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Y gracias al síndico señor Morillas por su exposición. Bien, de la revisión del informe que hoy nos presenta la sindicatura surgen tres preguntas, que parecen absurdas por lo elementales, pero que resumen la impresión que tendría cualquier ciudadano que se leyera este informe, sin necesidad de co-

nocimientos legales, contables o económicos, simplemente aplicando el sentido común.

La primera: ¿cómo es posible una gestión administrativa, contable y económico-financiera tan deficiente en una institución tan importante como el Clínico de Barcelona? Segunda: ¿cómo han podido mantenerse estas deficiencias durante tantos años sin que nadie ponga solución? Y tercera: ¿de qué sirven los controles a la gestión pública si el responsable político de turno hace caso omiso de estos controles?

Y no es un tema menor, estamos hablando de un hospital que gestiona un presupuesto de 490 millones de euros, con obligaciones reconocidas en 2009 de 557 millones de euros –en la página 15–, y, sobre todo, una pieza clave del servicio de atención sanitaria al ciudadano, una pieza clave de la prestación de un servicio público que es básico.

El informe nos explica que el Clínico se traspasó desde el Estado a la Generalitat en 2008, que se preveía la constitución de un consorcio para dotar a la institución de una forma jurídica adecuada, pero que, cuatro años más tarde, el Clínico carece de esta forma jurídica adecuada y concreta: no está claro el régimen jurídico que le es de aplicación. Increíble. Solucionar esta cuestión legal básica es la primera recomendación de la sindicatura, que suscribimos y que instaremos a resolver antes de que finalice el año, porque sería un mal ejemplo de cómo asume la Generalitat los traspasos de competencias y activos del Estado si en cuatro años no ha sido capaz de clarificar la forma jurídica del activo recibido, a pesar de ser la propia *conselleria* de Salut del Gobierno tripartito quien presidía el máximo órgano de gobierno del Clínico. Y no es solo esto. El informe nos habla de la existencia de un informe de control, aprobado por el *conseller* d'Economía, que instaba a aplicar los criterios de contabilidad del sector público, denunciaba la inexistencia de elementos de seguimiento presupuestario y alertaba de la grave situación económico-patrimonial –fondo de manobra negativo de 172 millones y patrimonio también negativo de 146 millones de euros–, así como de las deficiencias de contabilización y contratación que la sindicatura también evidencia en su informe.

¿Qué se hizo de este informe que Economía incorporó al plan anual de control financiero de la Generalitat? Es más, el Clínico contaba con una auditoría externa realizada por Deloitte en la línea del informe de sindicatura. ¿Qué se hizo de las conclusiones de esta auditoría? ¿Saben ustedes lo que cuesta una auditoría de Deloitte?

Como decimos en otras ocasiones, el interés por asumir responsabilidades y competencias debe acompañarse con la capacidad de gestionarlas con excelencia, con absoluta seguridad jurídica, porque, en caso contrario, solo se está haciendo un perjuicio al ciudadano.

El informe nos desvela problemas e insuficiencias de gestión, administración, contabilidad normativa y contratación –página 90. La sindicatura considera que no existe gestión presupuestaria. Esto, unido a las deficiencias de contabilización, partidas mal asignadas, tanto en balance como en cuenta de resultados, normativa inadecuada, amortizaciones erróneas, contabiliza-

ción equivocada de inmuebles, saldos deudores apuntados pero imposibles de cobrar, anticipos al personal no devueltos, IVA mal liquidado, descuentos en precios aplicados sin estar aprobados, tarifas inferiores a las aprobadas... pintan un panorama de gestión y control nada excelente. Todos estos conceptos aparecen detallados en las páginas 90-96 del informe, y dejan una sensación de descontrol presupuestario y contable nada tranquilizadora. Recordemos que hablamos de la ejecución de un presupuesto de 490 millones de euros.

Finalmente, el informe analiza el capítulo de contrataciones, que tampoco es despreciable. Hablamos de la gestión en un año de 121 contratos por un importe de 123 millones de euros –123 millones de euros– que salen también del bolsillo del contribuyente.

La sindicatura analiza una muestra: 33 contratos que representan 33,4 millones de euros, y encuentra irregularidades y defectos en casi todas las etapas del proceso de contratación –clasificación del tipo de contrato, definición del objeto del contrato, procedimiento de tramitación como urgente cuando no está justificado, procedimientos de selección de las empresas adjudicatarias, preparación del contrato, convocatoria de licitaciones, criterios de adjudicación, documentación de los adjudicatarios, actuación de la mesa de contratación, adjudicación del contrato, notificación y publicidad de la adjudicación, registro, adjudicación de obras complementarias, modificación de contratos... Las páginas 97 a 101 del informe nos ilustran sobre estos defectos e irregularidades, que, en definitiva, llevan a asignaciones a dedo, sin publicidad, menores exigencias a los licitadores y falta de transparencia en la selección.

Es evidente que estas prácticas contractuales se deben corregir, pues debería ser un principio sagrado en la gestión pública la transparencia y objetividad en la gestión del dinero, gobierne quien gobierne. Todo esto, aparte de que la sindicatura nos dice que no ha obtenido toda la información solicitada, que, en cambio, sí que se envió parcialmente como alegaciones. Este es un hecho que nos resulta incomprensible y que censuramos desde el Grupo Popular.

Asumimos, pues, las conclusiones de la sindicatura, que encontramos suficientemente fundamentadas, y sus recomendaciones absolutamente justificadas. Instaremos en nuestra propuesta de resolución a resolver todas estas cuestiones, pero en un plazo determinado, pues, como hemos visto en el informe, la mera obligación no mueve a corregir las deficiencias; sin embargo, un plazo impuesto des del Parlamento de Cataluña y aceptado por la Generalitat es más eficaz y facilita el control de su cumplimiento.

Por ello esperamos tener para esta propuesta, que mañana registraremos, al menos, el apoyo del Grupo de Convergència i Unió, ahora en el Gobierno.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el diputat David Companyon.

David Companyon i Costa

Moltes gràcies, president. Gràcies al síndic. Crec que estem davant d'un informe que està, diríem, ben treballat: és clar, assenyala quins són els punts a corregir, també les ombres que, d'alguna manera, tenallen el futur d'aquest hospital, no?, de l'Hospital Clínic.

El primer que ens agradaria assenyalar és que l'Hospital Clínic és un hospital públic; sembla una obvietat, però volfem subratllar-ho. És un hospital universitari de referència a nivell nacional i internacional, tant en l'àmbit de la recerca, de la innovació, com de la docència i de la investigació. És un hospital d'alta tecnologia, de reconegut prestigi en camps com el dels trasplantaments i té una alta producció científica: com assenyala l'informe, ha permès publicar 840 estudis en revistes de factor d'impacte. En l'àmbit de l'atenció primària, atén una població al districte de l'Eixample de Barcelona de més de setanta mil ciutadans. Estem davant, doncs, d'un dels hospitals senyera de Catalunya.

És per això que ens sobta la gran distància entre la seva pràctica científicosanitària i la seva pràctica jurídicoadministrativa, que hauria de donar fonament i solidesa a aquesta institució, en la qual treballen 4.500 persones, 3.600 de les quals en l'àmbit sanitari i assistencial.

De l'informe de la sindicatura, al Grup d'Iniciativa - Esquerra Unida ens preocupen especialment els següents aspectes: el primer és que l'Hospital Clínic aplica un pla comptable diferent d'aquell que hauria d'aplicar, com assenyala l'informe, que és el Pla general de comptabilitat pública de la Generalitat. Creiem que aquest és un fet greu. Com és greu també la situació del fons de maniobra, la qual mostra unes tensions de tresoreria insuportables, amb un fons negatiu de 130 milions d'euros; que el balanç de situació comptabilitzi deutes incobrables, per un import de 206 milions d'euros, que signifiquen des de l'any 1998 el 41 per cent de l'esmentat balanç analitzat per la sindicatura.

Així mateix, la confusa situació patrimonial, especialment la manca de formalització de la cessió d'ús de l'edifici en el qual l'Hospital Clínic desenvolupa la major part de la seva activitat.

Creiem que també és opaca la seva actuació amb relació als preus dels serveis sanitaris, amb descomptes que no han estat aprovats en cap òrgan rector de l'hospital, com és el cas de Barnaclínic, amb descomptes de fins al 38 per cent, o del 25 per cent a Gesclínic. Cal esmentar, a més, que l'Hospital Clínic no ha lliurat a la sindicatura la informació sobre com es fixa l'import de cada servei facturat.

Constatem, així mateix, amb preocupació, aquests entramats empresarials, com és el cas de Barnaclínic, però, com abans assenyala la diputada d'Esquerra Republicana, que malgrat ser una empresa cent per cent propietat de l'Hospital Clínic –em refereixo a Barnaclínic, és a dir, una empresa cent per cent propietat de l'Hospital Clínic i de les seves entitats vinculades– dona serveis assistencials a pacients privats i que, a més, va facturar per la utilització dels espais de l'Hospital Clínic un 53 per cent menys del que te-

nia conveniat. Els descomptes en els preus de serveis i la utilització d'aquests espais entenem que podrien ser entesos com una subvenció encoberta de diners públics a persones privades. Així mateix, les onze empreses vinculades i/o participades per l'Hospital Clínic tenen un deute global, d'acord amb l'informe, amb l'Hospital Clínic de 100.768.000 euros.

Finalment, volem assenyalar que les nombroses irregularitats detectades en els procediments de contractació d'obres i serveis en els plecs de clàusules i la documentació dels adjudicataris impliquen una praxi contrària a la Llei de contractes del sector públic.

Entenem, a més, com a rellevant la modificació del contracte per a la construcció de la caserna provisional al parc Joan Miró, de la qual l'Hospital Clínic no ha facilitat els expedients de modificació dels contractes en el projecte executiu.

A parer d'Iniciativa - Esquerra Unida, reverteix una especial gravetat que l'Hospital Clínic estigui en una mena de llimbs jurídic. Aquesta indefinició jurídica, des de l'any 2008, contagia tots els àmbits d'actuació de l'hospital. Molt ens temem que aquesta indefinició, aquesta manca de voluntat política persistent, sigui l'avantsala que deixa el pacient sense defenses per acabar oferint-li una sortida, diguem-ne, miraculosa en forma de privatització de la seva gestió, com un dia sí i un altre també sentim en els mitjans, en conferències de responsables del Departament de Salut o en informes que ningú paga però que arriben a la taula del conseller Ruiz, i em refereixo naturalment a l'informe de PriceWaterhouse. El nostre grup serà belligerant davant de qualsevol forma de privatització directa o indirecta de la gestió de l'Hospital Clínic.

Coincidim també amb el portaveu del Grup Socialista amb relació a la preocupació que manifestava envers el fet que tots aquests consorcis sanitaris solen trobar la manera d'escapar-se de la praxi que hauria d'aplicar-se de la contractació pública, com és el cas de l'Hospital de Sant Pau, que és un informe que haurem de veure properament.

Voldria, finalment, demanar al síndic dues preguntes. Segons el seu parer, quines conseqüències té per a l'Hospital Clínic que s'hagin comptabilitzat deutes incobrables des de l'any 1998 per equilibrar el balanç de situació? Si en el seu informe, a més de Barnaclínic, té coneixement que s'apliquin descomptes o tarifes inferiors a les aprovades pels òrgans de l'hospital, com les que hem assenyalat abans del 38 per cent?

Bé. Moltes gràcies al síndic, i moltes gràcies, president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Sí, presidente. Nuevamente, agradecer a la sindicatura el esfuerzo volcado en este informe que nos pre-

sentan, en este caso, sobre la actividad económica del Hospital Clínico referente al año 2009. Y también manifestar, pues, nuestra preocupación por el número de irregularidades, y por la cuantía y la calidad de las mismas que se ponen de manifiesto en este informe.

Las irregularidades que afectan a todas las fases de procedimiento, tanto contable como de contratación, como presupuestario, y que nosotros creemos que todas estas irregularidades tienen un paraguas –que ustedes también detectan y ponen como recomendación número 1–: el paraguas de estas irregularidades es la falta de concreción en la forma jurídica de este ente. Entendemos que la inacción del Gobierno de la Generalitat, desde que se recibe el traspaso en el 2008, en concretar esta forma jurídica es buena parte responsable de también las deficiencias en los diferentes procedimientos tanto presupuestarios como contables, como de contratación. Por eso, este grupo va instar al Gobierno a tomar las medidas oportunas para acabar con una situación que resulta insostenible, más teniendo en cuenta, como se ha dicho también anteriormente, la dimensión de la entidad de la que estamos hablando.

Pero, específicamente, me gustaría concretar las preguntas –o hacer una pregunta, para no volver a hacer un repaso de todo lo que ya se apunta en el informe– sobre el tema de las incidencias, sobre todo, en el balance. Se establece por parte de la sindicatura que determinadas partidas del balance están mal contabilizadas o no deberían estar, sobre todo, en el activo, en lo que se refiere al activo, y tenemos, pues, desde el tema del edificio cedido por la universidad, que ahí lo tenemos en el activo por 5,5 millones de euros aproximadamente; el tema del beneficio de la permuta por 6,9 millones de euros; otra serie de valores, y, sobre todo, los saldos contabilizados como deudas a cobrar y que, según la sindicatura, no van a ser realizables, sobre todo con el ayuntamiento y el Estado como antiguos patronos, y también con CatSalut. En ese sentido, el importe de estos saldos asciende a 200 millones de euros, aproximadamente doscientos y pico si sumamos los anteriores. Entonces, me gustaría saber cuál su opinión, porque creo –yo no lo he sabido ver, por lo menos– que no se concreta en el informe, del impacto que la adecuada contabilización de estos saldos provocaría en el patrimonio neto de la entidad, porque creemos que eso dejaría el patrimonio neto en una situación mucho más preocupante de la que se ha puesto de manifiesto.

Y esta era, principalmente, la pregunta que queríamos dirigir a la Sindicatura, y agradecemos por anticipado la respuesta.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Bé. Gràcies, president. Gràcies, senyor síndic, per la seva exposició. Nosaltres, com a Grup Parlamentari

de Convergència i Unió, estem segurs que el Govern actual de la Generalitat, doncs, analitzat també aquest informe –que segur que l'està analitzant i l'ha analitzat bé–, doncs, intentarà instar que solucionin totes aquestes deficiències que s'han anat posant de manifest, si bé que, pel que han exposat els portaveus parlamentaris, entenem que aquestes deficiències s'han de solucionar de manera urgent, però tampoc serà possible solucionar-les en un espai de temps curt i, per tant, a l'hora de presentar les propostes de resolució, perquè Convergència i Unió hi pugui donar suport, entenem que en això ens hi hem de posar a treballar de seguida, però que els temps que es marquin no siguin que al cap de quinze dies ho hàgim d'haver solucionat tot, perquè hi hem de fer propostes raonables i propostes que el Govern de la Generalitat, que té ganes de solucionar-ho, pugui subscriure.

No entraré a contestar alguna de les insinuacions que s'han fet per part d'algun grup parlamentari –entenc que aquesta és la Comissió de la Sindicatura de Comptes i no la Comissió de Sanitat–, però sí que deixin-me només remarcar que aquesta frase –o no sé com ho ha fet anar el senyor Terrades– de «la febre privatitzadora de Convergència i Unió» no és tal, i vostè ja ho sap, que no és així i, per tant, només volia tornar-ho a remarcar en aquesta de Sindicatura de Comptes, que no és el lloc potser més adient per fer-ho, però sí que m'agrada-va deixar-ho dit.

Sumar-me a les lamentacions fetes pels diferents portaveus. Sí que és curiós que en un hospital de tanta bona reputació i de tant nivell científic avançat com aquest apareguin aquestes deficiències a l'hora d'administrar-lo i, sobretot, de tot el que fa referència a la seva situació socioeconòmica, i també tot el que fa referència a la contractació d'expedients que ha anat fent aquest hospital.

Nosaltres ho lamentem. Nosaltres tenim ganes d'intentar posar-hi solucions i, sobretot, pel que es diu en l'informe i el que es desprèn de les alegacions, que en això sí que puc compartir el que deia el senyor Terrades en el sentit..., no el que deia el senyor Terrades, però sí en el sentit que sembla que de les alegacions, doncs –les mateixes alegacions quan es contesten–, no se sàpiga a vegades quin règim jurídic s'ha d'aplicar en segons quins aspectes. I, per tant, són temes que entenem que el Govern de la Generalitat ha d'afrontar, que l'Hospital Clínic ha d'afrontar i, per tant, entenem que, en aquest sentit, amb la voluntat del Govern, amb la voluntat de l'Hospital Clínic, que també el mateix informe ja diu que l'hospital realitza un esforç organitzatiu i de gestió que s'ha pogut apreciar durant la fiscalització..., aquí, m'agradaria preguntar-li en què vostè ha notat aquest optimisme o aquesta afirmació que es fa en l'informe.

I res, tornar a reiterar-ho: lamentar tot el que es refereix a la liquidació del pressupost, al balanç de situació, al compte de pèrdues i guany, les transaccions amb entitats vinculades, tots els temes de la contractació, que també, com deia la portaveu del Partit Popular, no és una cosa concreta, sinó que en totes les fases del procés de contractació apareixen molts errors.

Res més. Nosaltres també presentarem la proposta de resolució en el sentit d'aprovar aquest informe i d'instar el Govern a prendre-hi mesures necessàries.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Per respondre als grups parlamentaris, té la paraula una altra vegada el síndic ponent, el senyor Andreu Morillas.

El síndic Andreu Morillas Antolín

Moltes gràcies, senyor president. Intentaré respondre totes les qüestions que se m'han plantejat o, almenys, la major part; potser en alguna cosa no tindrè suficient documentació per contestar-la. Intentaré ser breu, també.

Per part de la sindicatura és la primera vegada que es fiscalitzava l'Hospital Clínic. Sí que hi han tots els informes de la Intervenció, que són, a més, trimestrals i són molt extensos –vull dir que hi aprofundeixen–, però la primera vegada que fiscalitzava el Clínic la sindicatura era aquesta vegada.

És una fiscalització que ha resultat molt complexa per la sindicatura: per les dimensions del Clínic i per la complexitat de la seva organització i de les seves relacions internes. És una fiscalització molt complicada que ens ha comportat moltes hores.

Quan el senyor Bonvehí, ara, últimament, preguntava si hem observat que s'han aplicat millores en la gestió de l'hospital, he de dir que sí; he de dir que, com que hem tingut l'oportunitat d'estar tant temps a dins de l'hospital –moltes hores, milers d'hores, s'han empleat en aquesta fiscalització–, sí que hem observat una recomposició i una reorganització dels òrgans administratius, de gestió i de contractació al llarg de tot aquest temps.

L'informe és del 2009 i, per tant, reflecteix la situació del 2009. Nosaltres confiem que en el proper informe, quan ens referim a 2010 i 2011, tinguem ja –i, si podem, el 2012– i puguem valorar aquestes millores que ens qüestionem en aquest moment tots, si veritablement s'han produït; nosaltres creiem que sí, que estan en fase de correcció. I moltes de les observacions que la sindicatura fa, moltes d'elles, si em permeten l'expressió, es deriven més d'una debilitat en els processos administratius i de control que d'un altre tipus de qüestions que poguéssim imaginar.

És cert tot el que han dit del pressupost, com que no presenta..., el que diu l'informe i el que vostès han ressaltat: que l'Hospital Clínic no fa gestió pressupostària, no elabora el pressupost i el liquida d'acord amb la gestió pressupostària i no utilitza el pressupost com a eina de gestió, i això passa amb altres entitats fiscalitzades per la sindicatura que tenen forma de consorci o altres formes.

No en donaré més opinió que la que dona l'informe, perquè jo crec m'excediria de les meves capacitats i de la meua comesa si en donés més opinió de la que dona

l'informe, com alguna persona que m'ha demanat opinió de certes coses que jo crec que no en puc donar, però sí que puc fer-ne algun comentari.

Quant a la mostra que plantejava la senyora Vergés dels contractes, sí que és cert que hi han aquestes debilitats de registre i de control que té l'Hospital Clínic, que han provocat que, per fiscalitzar els contractes, s'hagi hagut de fer un esforç suplementari amb la cerca a través –quan no estava en un llistat molt concret de contractes– d'altres instruments comptables de l'hospital mateix: els llibres de registres comptables, els registres de proveïdors, etcètera, al final, et permeten fer una mostra que considerem útil i representativa per obtenir les conclusions que hem obtingut, eh? El defecte és no tenir un registre organitzat i ben informatitzat de contractes. Això comporta més esforç, però el resultat és que, al final, pots acabar fent-ne una mostra suficientment representativa i ben treballada per donar els resultats que donem amb les observacions relatives a contractes.

S'han formulat també algunes qüestions relatives als temes del balanç. És un problema que s'arrossega des de fa molt temps, des que l'hospital va ser traspassat a la Generalitat. En l'informe estan relativament ben descrits: tot el procés de traspàs i les obligacions econòmiques, i les cancel·lacions d'obligacions econòmiques, que això comportava el que ens fa dir a nosaltres que aquest deute que l'hospital anota en balanç en realitat no existeix i són 160 i escaig milions d'euros, i que aquests altres 40 milions que provenen de les compensacions que l'Estat hauria de donar pels desplaçats que vénen a operar-se aquí a Catalunya, etcètera, també són incobrables perquè l'Estat no els ha comptabilitzat mai en aquest sentit, no?

Això té una implicació molt forta en el balanç. Per això diem nosaltres que hi ha una altra part que en milloraria l'actiu, i no sabem en quina mesura, que és si es reconegué, es formalitzés i es fes aflorar l'actiu que suposa la cessió d'ús per part de la Universitat de Barcelona d'un edifici tan important com és tot el que allotja el Clínic que nosaltres coneixem dels carrers Casanova, Villarroel i etcètera, no?

Després, també s'ha formulat alguna consideració respecte a les tarifes i els descomptes. Sí que hem observat, a més dels de Barnaclínic –crec que la persona que ho ha preguntat, el senyor David Companyon, no?–, per exemple, en el CAPSE també destaquem que hi ha un problema de descompte de tarifes. En aquest cas, també nosaltres els hem detectat, els hem anotat en l'informe; no hem anat més enllà perquè també creiem que responen més a uns problemes de procediments en l'aprovació en els òrgans competents d'aquests descomptes de tarifes que a altres consideracions.

Pel que fa a la fiscalització de les entitats vinculades, en aquest cas, només s'han mirat uns apartats molt concrets de les entitats vinculades com són, per exemple, aquests preus de transferència entre l'Hospital Clínic i les entitats vinculades, però no hem entrat a valorar, a fiscalitzar el conjunt de –o en profunditat– la relació entre el Clínic i les vinculades. En els pròxims informes intentarem fer-ho perquè, quan un

problema o una entitat és de les dimensions que té el Clínic i la complexitat que té el Clínic, la sindicatura ha preferit analitzar-ho per parts que fer un informe complet i global de tot el Clínic que segurament superaria la nostra capacitat d'anàlisi en un temps raonable, diguéssim, i per poder donar-ne comptes aquí al Parlament.

Sí que hi ha..., no ens consta que s'hagi paralitzat el procés d'integració de..., TSF, eh?; no sé exactament com està en aquest moment aquest procés d'integració i de liquidació de TSF, però no ens consta que s'hagi paralitzat. Ara, quan hi tornem, tornarem a mirar en quina situació està, però no puc contestar aquesta pregunta més enllà.

No sé si ho he contestat tot, president, però...

El president

Molt bé. Si no hi ha cap intervenció per aclariment, donaríem per bona aquesta explicació.

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 18/2012, referent al Consorci per a la Normalització Lingüística, corresponent al 2010 (tram. 256-00035/09)

Passaríem al tercer informe de fiscalització, que correspondria a la síndica Emma Balseiro, per tal d'explicar-nos el procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 18/12, referent al Consorci per a la Normalització Lingüística corresponent a l'any 2010.

Per tant, senyora Balseiro, quan vostè vulgui té la paraula.

La síndica Emma Balseiro Carreiras

Gràcies, president. Bona tarda, senyors i senyores diputats. L'informe sobre el Consorci per a la Normalització Lingüística corresponent a l'exercici 2010 va ser aprovat pel ple de la sindicatura el passat 12 de juny de l'any 2012. L'objecte del treball és la fiscalització economicofinancera i de legalitat de l'àrea personal i dels saldos deutors i creditors amb les entitats consorciades que figuren als comptes anuals del consorci corresponents a l'exercici fiscalitzat. Es tracta, doncs, d'una fiscalització de regularitat.

El Consorci per a la Normalització Lingüística és un ens públic amb personalitat jurídica pròpia creat l'any 1989 per la Generalitat de Catalunya, dinou ajuntaments i la Diputació de Girona per tal de fomentar el coneixement i l'ús de la llengua catalana. En l'actualitat està format, a més de per la Generalitat de Catalunya, per 95 ajuntaments, 37 consells comarcals i la Diputació de Girona; les diputacions de Lleida i Tarragona col·laboren amb el consorci per mitjà de subvencions als serveis comarcals de català del seu àmbit territorial i finançant cursos de català en diverses poblacions. La seva missió principal és dur a terme iniciatives en el camp de l'ensenyament no reglat, del català, i prestar serveis d'animació cultural, traducció i correcció a través d'una xarxa territorial formada el

2009 per 22 centres de normalització lingüística i 142 punts d'atenció al públic.

En l'exercici fiscalitzat el consorci va tenir uns ingressos pressupostaris al voltant de 39 milions d'euros i unes despeses de 36 milions, amb un resultat pressupostari de prop de 3 milions d'euros. El resultat econòmic patrimonial, no obstant, va ser d'una pèrdua de 80.000 euros.

L'abast de treball s'ha vist limitat per les mancances de documentació i de conciliació de saldos que el consorci no va facilitar per a la seva fiscalització, tal com consta en l'informe.

Com a conclusió, la sindicatura no pot manifestar-se favorablement amb relació a l'àrea de personal i a la bondat dels saldos deutors i creditors dels ens locals consorciats que figuren en el balanç del Consorci per a la Normalització Lingüística. Val a dir, però, que la revisió té un caràcter limitat i que, per tant, doncs, les conclusions no poden extrapolarse a la resta de l'activitat desenvolupada pel Consorci per a la Normalització Lingüística.

Les principals observacions i recomanacions del treball de fiscalització contingudes en l'informe són amb relació al pressupost. Per una banda, el consorci va aprovar al febrer del 2010 –amb posterioritat, per tant, a l'aprovació de la Llei de pressupostos de la Generalitat del Parlament de Catalunya– un nou pressupost per a l'exercici 2010 amb un increment superior als 7 milions d'euros respecte a l'inicial: un 22 per cent més, sense haver tramitat cap expedient de modificació que justificués i aprovés la diferència. Per tant, el pressupost aprovat pel Parlament no recollia la totalitat dels ingressos ni de les despeses previstes. La sindicatura recomana en aquest sentit que el pressupost del consorci que presenti al Parlament per a la seva aprovació inclogui totes les despeses previstes i les seves fonts de finançament, i en cas que en el transcurs de l'exercici sigui modificat caldria tramitar-ne i aprovar l'expedient corresponent.

Quant a l'àrea de personal, amb una despesa de 30,6 milions d'euros i una plantilla mitjana de 963 persones durant l'exercici 2010, en destaquem que el consorci va retribuir el seu personal amb uns complements no establerts en el conveni col·lectiu ni aprovats convenientment i, en conseqüència, contraris a la norma. Es recomana que, d'acord amb els seus estatuts, les retribucions del personal del consorci siguin aprovades pel seu consell d'Administració i únicament retribueixi el seu personal pels conceptes previstos en el conveni. La contractació dels tiquets restaurant per al personal es va formalitzar l'any 1999 sense seguir els procediments establerts en la normativa de contractació aplicable i es va anar prorrogant de forma tàcita, contràriament al que disposa la Llei de contractació d'administracions públiques i posterior Llei de contractes del sector públic. L'exercici 2010 la despesa per aquest concepte va ser al voltant dels 300.000 euros.

L'exercici fiscalitzat en el Consorci per a la Normalització Lingüística no disposava d'un procediment que permetés el control horari del personal de les seves oficines, ni tampoc d'una plantilla aprovada for-

malment i publicada on constés la relació de tots els llocs de treball. En conseqüència, es recomana que el consorci instauri un sistema de control horari per al seu personal, i tanmateix hauria d'aprovar i publicar la plantilla del personal i el catàleg de llocs de treball d'acord amb la normativa aplicable.

El 2010 el consorci disposava d'un gran nombre de treballadors temporals que havien renovat els seus contractes de forma reiterada per a les mateixes tasques, raó per la qual es podria haver incomplert, entre d'altres, l'Estatut de treballadors –Reial decret 2720/1998– i el conveni col·lectiu de personal del Consorci per a la Normalització Lingüística. Per tant, ha de regularitzar la situació del seu personal laboral temporal adaptant-la a la normativa i establint els criteris perquè no es donin en el futur noves situacions anòmales.

El consorci no havia aprovat convenientment cap document que concretés els criteris de selecció per a la contractació de personal laboral temporal i, per tant, doncs, hauria..., seria convenient que establís uns criteris de selecció transparents i que respectessin els principis de mèrit, capacitat i igualtat d'oportunitats.

Respecte als saldos en els ens consorciats, dir que el sistema de càlcul de les aportacions de cada ens local consorciat va ser instaurat d'acord amb un estudi realitzat l'any 1994 i fins al moment no s'havia actualitzat. Recomana, doncs, que el consorci revisi els convenis amb els ens consorciats per tal de garantir que els percentatges aplicats s'adeqüin a les seves circumstàncies i necessitats actuals.

Tanmateix, la sindicatura va sol·licitar la confirmació dels saldos deutors i creditors a una mostra de 128 ens consorciats, que representen el 91 per cent del total, i com a resultat 36 d'aquests ens discrepen del seu saldo respecte al que consta en la comptabilitat del consorci; en 18, per exemple, l'ens local reconeix un saldo a pagar inferior i, atès que no ha estat conciliada la diferència pel consorci, podria presentar problemes de cobrament amb un significatiu impacte sobre els comptes del consorci; en 36 dels 58 expedients de liquidacions revisats no consta cap resolució d'acceptació de l'aportació al consorci per part de l'ens local per a l'exercici 2010; en 16 dels 22 expedients en què sí que consta no coincideix la xifra que estableix el consorci amb la que reconeix l'ens local. Hauria, doncs, de mantenir un control estricte sobre els saldos amb els ens consorciats i conciliar periòdicament les diferències.

Del total de saldos deutors dels ens locals envers el consorci, per un import de 4,6 milions d'euros aproximadament, el 44 per cent corresponen a exercicis anteriors al 2010, principalment amb una antiguitat superior a quatre anys. No obstant això, el consorci no ha adoptat cap provisió per dubtós cobrament. Caldria, doncs, estudiar l'adequació, vigència i cobrabilitat dels saldos pendents i, en el cas que siguin correctes, negociar el seu ingrés amb termini. Així mateix, el consorci hauria de dotar una provisió per insolvència respecte als saldos antics pendents i donar de baixa els que ja no són cobrables.

Gràcies per la seva atenció i resto, en tot cas, doncs, a la seva disposició per a qualsevol aclariment. Gràcies.

El president

Molt bé. Moltíssimes gràcies, síndica. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Moltes gràcies, president. Des del nostre grup parlamentari també agraïm la presentació i l'elaboració d'aquest Informe 18/2012 relatiu al Consorci per a la Normalització Lingüística, personal i saldos amb ens consorciats de l'exercici 2010, i, en aquest cas, també donem les gràcies a la síndica, la senyora Emma Balseiro.

El Consorci per a la Normalització Lingüística està sotmès a fiscalitzacions periòdiques de la Intervenció General i d'empreses privades d'auditoria. Pel que fa als informes d'aquestes auditories externes, el mateix any fan l'informe amb quatre excepcions sobre la manca de dotació en la provisió de morosos, incorrecta comptabilització dels romanents de les liquidacions dels ens consorciats, incorrecta comptabilització com a corrent d'un bé d'inversió i la comptabilització pressupostària de la periodificació de la paga extraordinària. L'informe conclou que la sindicatura no pot manifestar-se ni favorablement amb relació a l'àrea de personal del Consorci per a la Normalització Lingüística, ni tampoc pot pronunciar-se favorablement quant a la bondat dels saldos deutors i creditors dels ens locals consorciats que figuren en el balanç del consorci.

Entenem que el consorci està integrat des del 2008 dins el sistema pressupostari de la Generalitat de Catalunya, ja que la Generalitat hi té una participació majoritària; això implica, entenem, que ha d'adaptar la seva normativa interna a aquesta situació i, per tant, també la seva comptabilitat al pla que n'és d'aplicació, com vostè mateixa ha reclamat aquí. Per tant, el que se'n dedueix és que el Consorci per a la Normalització Lingüística haurà de revisar els seus estatuts i el reglament intern en la nova situació com a entitat compresa en el sector públic de la Generalitat.

El conveni col·lectiu 2006-2007, que es va tramitar davant del Departament de Treball, es va publicar al DOGC després que aquest departament el va aprovar, però no va passar els tràmits dels informes de funció pública i economia i finances perquè en aquell moment l'aplicació d'aquest tràmit no era preceptiva. De totes maneres, un cop repassat l'informe, des del nostre grup parlamentari entenem que les esmenes que proposa no són de gran rellevància en el funcionament diari del consorci, ja que aquesta revisió té un caràcter limitat, les conclusions de l'informe no poden utilitzar-se fora d'aquest context ni extrapolar-se de la resta de l'activitat desenvolupada pel Consorci per a la Normalització Lingüística, i per tant sí que veiem que han de ser útils a l'hora de millorar la transparència en la gestió dels recursos públics, això sí.

Per acabar, només reitero l'agraïment, i, per part del nostre grup parlamentari, res més.

Moltes gràcies, senyora síndica i senyor president.

El president

Moltes gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. S'ha dit, no?, que el Consorci per a la Normalització Lingüística és un organisme que va néixer, que segueix funcionant fruit de l'acord i del consens de diverses administracions públiques amb l'objectiu de fer conèixer el català, de saber parlar més bé el català, i no deixa de ser una eina que contribueix també a la cohesió social a Catalunya. Jo crec que la societat catalana es mereix un coneixement de la llengua digne i de qualitat.

Voldríem fer referència, un cop afirmat això, a tres aspectes de l'informe, tres qüestions que fan referència a l'àrea de personal i una altra final amb referència a la conciliació de deutes.

La irregularitat que s'hi va detectar de contractes, i que s'especifica en l'informe, encadenats, pel que coneixem, un cop feta aquesta observació, es va corregir aquest problema i es van convertir en contractes indefinits.

Dels 169 treballadors i treballadores, que també se'n parla a l'informe que no estaven dotats en el moment de l'aprovació ordinària del pressupost, i que va ser fruit després d'una aportació o d'una aprovació extraordinària, també hem comprovat que tots aquests 169 treballadors i treballadores disposaven del contracte corresponent i que estaven donats d'alta a la seguretat social.

Ara, dit això, clar, s'ha explicat, o s'ha dit, que aquesta plantilla, que és una plantilla no fixa, no estava prevista en el moment de l'aprovació pressupostària, que estava contractada per fer cursos extraordinaris finançats amb aportacions extraordinàries posteriors a l'aprovació d'aquest pressupost. No ho dubtem, perquè hem comprovat fefaentment que van estar donats d'alta a la seguretat social i tenien el contracte corresponent. Ara, ens costa creure que 169 treballadors, amb l'aprovació ordinària del pressupost, el gestor, el gerent del consorci no fos capaç de preveure aquesta contingència, que no és una contingència menor d'un o dos contractes, de deu: parlem de 169 treballadors i treballadores, ho repeteixo, donats d'alta, amb el corresponent contracte i a la seguretat social.

Un altre dels problemes que se n'ha parlat en l'informe, que algú va voler magnificar, que són aquests 300.000 euros que són vals de menjador, que no són dietes: era un benefici social que s'establí del mateix conveni col·lectiu. En tot cas, en aquests moments ja no existeix, perquè el Govern de la Generalitat, com tots vostès saben, va suprimir per a tots els treballadors i treballadores de l'Administració pública aquests vals.

I sí que hi ha un tema que ens preocupa, que és la diferència d'imports no conciliats entre els imports que consten en la comptabilitat del consorci i que consta en la resposta dels ens locals consorciats. Ens preocupa perquè no parlem de quantitats insignificants, eh?,

parlem de quantitats prou importants, i ja els anuncio que, en tot cas, en farem el seguiment parlamentari adient, no en forma de resolució però sí en forma de seguiment parlamentari adient en les condicions que pertoqui.

Gràcies, president.

El president

Molt bé, moltes gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula la diputada María José Garcia Cuevas.

María José Garcia Cuevas

Gracias, presidente, y gracias a la síndica, señora Bal-seiro, por su exposición. El Consorcio para la Normalización Lingüística es un elemento fundamental, es el elemento complementario al sistema educativo que la Generalitat de Catalunya ha puesto en marcha en cumplimiento del artículo 3 de la Constitución y en desarrollo de la competencia asumida estatutariamente, en virtud del artículo 148 de la Constitución para fomentar el conocimiento de la lengua catalana.

La lengua catalana forma parte de nuestro patrimonio cultural, por lo que desde el Partido Popular apoyamos el fomento de su conocimiento desde las instituciones públicas, destinando a este fin fondos públicos, pues, entendemos que la enseñanza del catalán forma parte del interés general al que el dinero público debe servir. La Administración debe garantizar el que cualquier persona que voluntariamente quiera aprender la lengua catalana pueda hacerlo con facilidad y a un coste asumible. Esta es la función del consorcio, que debe desempeñarse, como siempre decimos, con excelencia; en primer lugar, porque se financia con fondos públicos –recordemos que el consorcio tiene un presupuesto de 39 millones de euros en el 2010–, y en segundo lugar, por la importante labor que realiza.

El consorcio es intensivo en personal: el 85 por ciento de los costes es personal. Básicamente la gestión de este activo condiciona y explica la gestión del consorcio. Pues bien, el informe de fiscalización no aprueba la gestión del área de personal: nos habla de carencias, deficiencias importantes, en términos tanto cualitativos como cuantitativos. El más grave según la auditoría externa realizada por Garrigues, que incluye el informe de la sindicatura: el procedimiento de contratación, que podría haber incurrido en fraude de ley, incumpliendo entre otros el Estatuto de los trabajadores, Real decreto 2720/98, y el propio convenio colectivo del consorcio. Una absoluta falta de respeto por la legalidad y por los derechos de los trabajadores, que son contratados temporalmente una y otra vez en los mismos puestos de trabajo a lo largo de los años; trabajadores que tenían derecho a contratos indefinidos pero que se mantenían indefinidamente como contratados temporalmente a costa de sus derechos laborales, los derechos que les reconoce la ley. Y todo esto, que es una cosa llamativa, bajo la presidencia del consorcio de un conocido dirigente de izquierdas. Claro, la pregunta es evidente: ¿es así como se defienden los dere-

chos de los trabajadores desde la izquierda separatista catalana? ¿Es así como se prestigia y se protege a la institución catalana más importante en el fomento del catalán?

Tampoco la relación económica del consorcio con las instituciones públicas que lo financian merece la aprobación de la sindicatura. Hay que decir que las subvenciones representan el 82 por ciento de los ingresos del consorcio, y tampoco este ámbito, que es fundamental, ha sido bien gestionado en opinión de la sindicatura. Según el consorcio estas instituciones, las públicas, le deben 10,5 millones de euros; más de la mitad son deudas con entes locales, deudas que aumentan peligrosamente cada año: solo en el último año 2010 los entes locales han dejado de pagar al consorcio dos millones y medio de euros, la mitad de la deuda total acumulada con estos entes. La sindicatura alerta del riesgo de impago, así como –y esto es importante– de la discrepancia en las deudas reconocidas por los propios entes locales, que el consorcio no ha sabido explicar. Nada de todo esto está provisionado, contrariando tanto al plan de contabilidad pública de Cataluña como a las normas internacionales.

Llaman la atención las fuertes y unilaterales reducciones en las aportaciones de las diputaciones al consorcio, y también la actitud del consorcio, que en lugar de ajustar la actividad a sus nuevos ingresos carga unilateralmente contra la Generalitat estos importes, sin que exista documento que pruebe que la Generalitat acepta esta nueva obligación.

Finalmente pero no menos grave nos resulta la modificación presupuestaria que el Consorcio para la Normalización de la lengua realiza a espaldas del Parlamento de Cataluña. Según el informe, el presupuesto aprobado por el Parlament en la Ley de presupuestos, de 32 millones para el 2010, fue aumentado unilateralmente por el consorcio un 22 por ciento, hasta 39 millones de euros. Este aumento se dedicó a financiar una plantilla que también incumplía y superaba la dotación en personal aprobada en el Parlamento. El consorcio empezó en 2010 con 169 plazas no dotadas presupuestariamente, y acabó 2010 con 103 trabajadores por encima de los previstos en la Ley de presupuestos. De hecho en el informe vemos que este incumplimiento no se limita a 2010, pues el consorcio también acabó 2009 con 461 trabajadores, más de lo aprobado por el Parlament: un exceso del 77 por ciento sobre lo previsto en la ley.

Entendemos que este hecho es muy grave, incomprensible e inaudito. Leemos en las alegaciones que dicha modificación –atención– se realizó de acuerdo con el Departamento de Economía. De ser esto así, estaríamos ante una injerencia del poder ejecutivo, el Gobierno, que solo debe aplicar las leyes en la responsabilidad del poder legislativo, el Parlamento, que es quien hace y aprueba las leyes, como es la Ley de presupuestos, garantizando la transparencia democrática del proceso. La separación de poderes en un estado de derecho no es casual. Precisamente trata de evitar, entre otras cosas, la aplicación discrecional de las leyes por el Gobierno, y por eso el presupuesto es una ley,

para que no pueda ser modificada si no es mediante un proceso transparente de debate y aprobación parlamentaria por otro poder que es el legislativo.

Preguntaremos al Govern cómo se gestionó este aumento presupuestario del consorcio, aunque no era el partido que presta apoyo al Gobierno actual el que apoyaba en aquel momento aquel Gobierno, pero necesariamente este aumento debió de suponer un aumento de las subvenciones públicas adicionales a las previstas de los presupuestos. Querriamos que esto, pues, se explicara por el Gobierno. Para esto esperamos el apoyo de los grupos, para aclarar esta cuestión que afecta directamente a la transparencia para con el ciudadano y también afecta importantemente a la lealtad institucional entre el Govern y el Parlament de Catalunya.

Desde el Partido Popular no podemos sino suspender la gestión que nos describe el informe, que supone un desprestigio innecesario, inadecuado e inoportuno para el Consorcio para la Normalización de la lengua, y asimismo suscribimos las recomendaciones contenidas en el informe.

Gracias.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el diputat David Companyon.

David Companyon i Costa

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, síndica, per la vostra exposició. Un dels objectes d'aquest informe és fiscalitzar l'àrea de personal del Consorci de Normalització Lingüística, un ens que és un actiu del nostre país, un actiu en un aspecte cabdal per a la nostra nació, que és el coneixement de la llengua, en el qual no només està el Govern, les diputacions, sinó 97 ajuntaments i 37 consells comarcals.

Doncs bé, ens agradaria que es precisessin les conseqüències que s'esmenten en l'informe que no pot manifestar-se favorablement amb relació a l'àrea de personal. Creiem que és un fet absolutament greu que un informe es manifesti d'aquesta manera, tenint en compte que el principal actiu són els treballadors que hi ha en el Consorci de Normalització Lingüística, i després veurem com hi han diferents aspectes que fins i tot arriben a ser frau de llei, tal com es veuen en l'informe.

Per exemple, l'informe manifesta que els caps d'àrea tenen unes retribucions equivalents a un A28, A29, categories que estan fora del conveni d'aplicació, o com el personal administratiu cobra un complement de responsabilitat i 27 treballadors cobren un complement de formació que no estan establerts en el conveni. Ens agradaria demanar a la síndica si creu que el Consorci per a Normalització Lingüística ha incorregut en irresponsabilitat comptable, en aquest aspecte.

També ens resulta sorprenent la fórmula emprada en la recomanació que s'escriu en el mateix informe que

diu textualment: «Les retribucions de personal del consorci han de ser aprovades pel consell d'administració.», quan creiem que hauria de ser a l'inrevés: és a dir, no es pot produir cap retribució que no hagi estat aprovada prèviament en el consell d'administració. Diríem que ens trobem davant un fet en el qual algú acorda unes retribucions que semblaria que l'informe digués que haurien de ser aprovades *a posteriori* en el consell d'administració, quan en realitat el procés ens diria que primer s'haurien d'aprovar en el consell d'administració del consorci per després poder ser objecte de retribució en els treballadors.

Respecte a la plantilla i als treballadors temporals als quals se'ls renova el contracte periòdicament de forma reiterada, ens agradaria que en l'informe constés –més enllà de la recomanació de la sindicatura de, lògicament, respectar la normativa vigent perquè no es donin en el futur situacions anòmales– si el Consorci per a la Normalització Lingüística respecta la llei envers els seus treballadors: la llei es compleix o no es compleix, eh? I sembla que el consorci actua, d'acord amb el que hem pogut veure en l'informe, en frau de llei durant anys respecte als treballadors temporals, fet especialment greu tractant-se d'una institució de caràcter públic.

Amb relació a l'altre objecte de l'informe de la sindicatura –els saldos amb els ens consorciats–, sorprèn que l'informe assenyali que ja es van fer les mateixes recomanacions l'any 2001, recomanacions pertinents amb relació a la depuració dels saldos superiors a un any. Però diríem que, malgrat els anys que han passat, el consorci ha fet cas omís de les recomanacions de la sindicatura amb relació a les provisions d'insolvències. L'informe assenyala, amb relació a les discrepàncies de saldos entre els ens locals i el consorci, que aquest hauria de tenir un control estricte sobre els saldos. Quins aspectes creu la sindicatura que cal millorar? Concretament, com hauria de ser aquest control estricte?, és la pregunta que li faig.

Ens preocupa especialment que en el passiu del balanç figuri una subvenció de la Generalitat per un import d'1.727.000 euros que no consta en el comptes de la Generalitat, la qual cosa lògicament pot comportar un desequilibri important en els comptes del consorci.

I, finalment, ja per acabar, trobem sorprenent la constatació de la sindicatura d'una mena d'enginyeria financera respecte a les subvencions de la Generalitat, que no s'han aplicat com a ingressos en el compte de resultats malgrat comptar, el consorci, amb la resolució de transferència. Però també ens sorprèn que la sindicatura ho constati sense fer gaires recomanacions al respecte, eh? Ens agradaria que es milloressin, aquestes recomanacions al respecte i aquestes pràctiques que entenem que no són correctes.

Moltes gràcies a la síndica; gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Sí, presidente. Agradecer a la sindicatura el trabajo realizado en este informe. Yo creo que este informe, pues, enciende las alarmas sobre la gestión que se está realizando en el Consorcio para la Normalización Lingüística. Pese a que se trata de un informe limitado y solo toca dos aspectos de la mencionada gestión, pues, ninguno de los dos aspectos estudiados permite a la sindicatura aprobar ninguno de los ámbitos: ni el ámbito de gestión de personal, que es uno de los estudiados, ni el ámbito de conciliación de los saldos con las entidades consorciadas. Yo creo que esto pone de manifiesto un problema grave, y habrá que tomar o habrá que pedir que se tomen las medidas oportunas para solucionarlo.

En el ámbito de personal, se ponen de manifiesto diversas irregularidades. En las retribuciones constan complementos fuera de convenio, hay descuadres entre la contabilidad del consorcio y las declaraciones fiscales, no hay control horario, no hay plantilla con una relación de puestos de trabajo, no están documentados los criterios de selección de personal... Y luego en el otro aspecto que es objeto del informe, que es la conciliación de saldos, pues, nos encontramos también con irregularidades fundamentales que impiden que se apruebe este aspecto por la sindicatura, ¿no? La fundamental: los saldos no cuadran con la circularización que se hace, los saldos que constan en la contabilidad no cuadran con lo que declaran las entidades consorciadas que responden a la circularización, lo cual es grave, y por otro lado no se depuran saldos antiguos que recomienda la sindicatura que en determinados porcentajes se den por incobrables dada su antigüedad. Esto es más grave aún, como se ha comentado ya anteriormente, cuando ya hay una recomendación incluida en el Informe 27/2002, referente a la fiscalización de estos mismos aspectos en el ejercicio 2001, en el que ya se recomendaba la depuración de estos saldos.

Yo creo que nuestro grupo considera que todo esto denota un proceso, un problema grave de gestión en el consorcio, y no hay otro remedio que solicitar que se actúe inmediatamente para solucionarlo.

Muchas gracias por la información que nos habéis dado y por el informe.

El president

Moltes gràcies, diputat. Finalment, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Gràcies, president. Gràcies, senyora síndica. Bé. Estem davant d'un informe dur, un informe que resumeix que la gestió, doncs, d'aquests apartats del Consorci per a la Normalització Lingüística no es feia bé. I, des d'aquest Grup Parlamentari de Convergència i Unió, presentarem una proposta de resolució en aquest sentit: a aprovar l'informe i a aprovar les recomanacions que s'hi fan per solucionar aquest aspecte de gestió,

que tots els grups parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula ja han dit que no es feien bé les coses.

Si bé que també..., malgrat que la sindicatura no es pugui manifestar favorablement ni amb relació a l'àrea de personal ni quant als saldos amb els ens consorciats, que són els dos grans apartats que s'estudien, també diu l'informe que aquestes conclusions sembla que no es puguin utilitzar fora d'aquest context ni extrapolar-se a la resta de l'activitat desenvolupada pel consorci. I, per tant, en aquest sentit, volem ser curiosos i volem ser previsors, i no volem fer tampoc judicis fora de lloc, però els dos grans apartats que s'analitzen sí que vénen a dir que la gestió no ha estat la correcta i, per tant, aquest grup parlamentari, com he dit, presentarà la proposta de resolució en aquest sentit.

Dir que també, pel que fa a l'àrea de personal, existeixen diferents errors que sembla que fins i tot podríem resumir que hi ha una manca de professionalitat al capdavant del consorci que gestionava aquestes àrees, perquè hi han molts errors que semblen incomprensibles. Res més.

Agrair l'elaboració i la presentació d'aquest informe.

El president

Molt bé. Gràcies, diputat. Per respondre les qüestions que han plantejat els grups parlamentaris, té la paraula la síndica ponent, la senyora Emma Balseiro.

La síndica Emma Balseiro Carreiras

Gràcies, president. Bé, per donar contestació a les preguntes concretes que s'han plantejat. Era amb relació..., eren preguntes molt concretes del senyor Companyon, que, tot i que no és present a la sala, provaré de donar-hi resposta molt breument.

Pel que fa a la identificació de responsabilitat comptable, no és a la sindicatura a qui pertoca, doncs, pronunciar-se al respecte. En tot cas és a l'autoritat competent, en aquest cas, és el Tribunal de Cuentas.

D'altra banda, pel que fa a l'òrgan competent d'aprovació de la retribució, com bé deia i com es recull en l'informe expressament, és el consell d'administració a qui pertoca aquesta aprovació. En qualsevol cas, el que s'havia detectat durant la fiscalització és que no havia estat precisament el consell d'administració qui donava aprovació a les retribucions que percebien els treballadors.

I, finalment, quant a recomanacions. L'informe entenc que recull totes les observacions que s'han posat de manifest al llarg del treball de fiscalització, i s'especifiquen recomanacions que creiem que és important que puguin ser recollides d'aquesta manera. I en altres casos, en què és obvi que s'ha de donar compliment a la legislació vigent, en aquests casos se sotmeten. Per tant, doncs, pel que feia a la comptabilització de la transferència provinent de la Generalitat de Catalunya, simplement la sindicatura, amb la seva omissió de recomanació explícita, el que posa de manifest és

l'estricta necessitat de donar compliment a la legislació vigent.

Moltes gràcies. Crec que he donat resposta a les preguntes plantejades, i, en aquest sentit, agrair a tots vostès la seva atenció.

Gràcies.

El president

Molt bé. Moltes gràcies, síndica.

Procediment

relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2012, referent al Departament d'Educació, contractació administrativa, corresponent al 2010 (tram. 256-00036/09)

Si no hi ha res, passaríem al quart informe de fiscalització, en aquest cas demanant que altra vegada vingui a seure al nostre costat el síndic Jordi Pons, que farà esment del procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 19/2012, referent al Departament d'Educació, contractació administrativa, corresponent a l'any 2010.

Quan vulgui, síndic, té la paraula.

El síndic Jordi Pons i Novell

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, en aquest informe la Sindicatura de Comptes ha fiscalitzat la contractació administrativa del Departament d'Educació –en l'actualitat, anomenat Departament d'Ensenyament–, durant l'exercici 2010. Aquest informe va ser aprovat pel ple de la sindicatura el 26 de juny del 2012.

En l'exercici de referència, el 2010, el departament va gestionar un total de 2.013 expedients, amb un import total adjudicat de 215 milions. D'aquest total de 215 milions, 195 milions corresponien a contractes no menors i la resta, els 20 milions restants, a contractes menors. El Departament d'Educació també va encarregar diverses obres a ICF Equipaments i a GISA, per un total de 210 milions d'euros, que no formen part de l'objecte de fiscalització d'aquest informe.

Quant a la fiscalització realitzada, s'ha seleccionat una mostra de 52 expedients de contractes no menors, amb un import total adjudicat de 176,8 milions, que representa el 28 per cent dels expedients i el 91 per cent de l'import total adjudicat pel que fa referència als contractes no menors.

Pel que fa referència als contractes menors, s'ha fet una anàlisi per proveïdors, per conceptes, per import i per data d'aprovació, i addicionalment s'ha seleccionat una mostra aleatòria de 50 contractes menors.

En opinió de la sindicatura, el control intern i els procediments seguits pel Departament d'Educació en l'exercici 2010 en l'àmbit de la contractació han estat adequats. Pel que fa al compliment de la legalitat, en l'apartat 3.1 de l'informe es resumeixen les principals observacions que es deriven de la fiscalització efectuada. Finalment, en l'apartat 3.2 de l'informe es fan di-

verses recomanacions que, des del punt de vista de la sindicatura, podrien contribuir a millorar algun dels aspectes que s'han destacat en l'apartat d'observacions. Entre aquestes recomanacions, de manera sintètica, voldria destacar, en primer lloc, que seria convenient que el departament efectués una revisió dels plecs de clàusules per tal d'adequar els requisits de solvència i els criteris d'adjudicació a la normativa vigent.

En segon lloc, adoptar els procediments necessaris per garantir en tots els contractes que inclouen criteris d'adjudicació subjectes a judici de valor que la valoració d'aquests criteris es fa amb anterioritat a la d'aquells criteris quantificables mitjançant fórmula.

En tercer lloc, vetllar perquè els informes de valoració de les ofertes presentades expressin amb claredat la motivació de les puntuacions atorgades en els diferents criteris per a cada un dels licitadors. En quart lloc, una quarta recomanació seria que, en els expedients adjudicats per procediment negociat i en els derivats d'acords marc que així ho disposin els plecs de clàusules, es faci una negociació efectiva dels aspectes establerts en els plecs i que en quedi constància en els expedients respectius.

I, en últim lloc, la darrera recomanació que voldria assenyalar és que el departament hauria d'analitzar els contractes menors per raó del seu objecte amb la finalitat de detectar possibles situacions en què en lloc de fer diversos contractes menors es pogués fer un concurs que pogués permetre reduir el nombre de contractes i obtenir estalvis en la despesa.

Res més. Resto a la seva disposició per a qualsevol tipus d'aclariment o consulta. Moltes gràcies.

El president

Gràcies, síndic. En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Alba Vergés.

Alba Vergés i Bosch

Moltes gràcies, president. I gràcies també al síndic, el senyor Jordi Pons, per l'elaboració d'aquest informe. L'objecte d'aquest informe és aquesta fiscalització de la contractació administrativa durant l'any 2010 per part del Departament d'Educació.

No entraré en les xifres de tots els expedients perquè estan en l'informe i ell ja n'ha explicat les conclusions i recomanacions. Per tant, de l'anàlisi del control intern de la contractació administrativa del Departament d'Educació efectuat per la sindicatura es conclou que hi ha un seguiment acurat del procediment de contractació, que hi ha una adequada segregació de funcions i que els expedients són complets i estan ordenats i sistematitzats. En opinió de la sindicatura, si no ho hem entès malament, el control intern i els procediments seguits pel Departament d'Educació en l'àmbit de la contractació en l'exercici 2010 han estat adequats pel que fa al compliment de la legalitat.

Diu també la sindicatura, aquest informe, que hi ha certes coses amb referència a procediments d'urgèn-

cia, contractes d'obres en els quals criteris d'adjudicació a les actuacions en matèria de seguretat i salut que s'inclouen, criteris d'adjudicació que són en realitat criteris de solvència, criteris d'adjudicació que són en realitat clàusules socials no vinculades directament a l'objecte del contracte, presentació de millores, diverses coses de criteris d'adjudicació ponderables segons judicis de valor, subcriteris de valoració en alguns expedients que no s'havien inclòs en els plecs de clàusules, alguns altres expedients que no especifiquen la data prevista de finalització d'obres o que no estan suficientment motivats la valoració dels expedients –clàusules de negociació, etcètera.

Per tant, per acabar, només voldria, un cop llegit l'informe, des del nostre grup parlamentari entenem que la gestió en la contractació del Departament d'Educació és bona. També veiem que les recomanacions fetes pel síndic poden –i així hauria de ser– suposar una millora en la contractació del Departament d'Educació per assolir aquesta màxima transparència que nosaltres demanem a tots els departaments de la Generalitat, i per tant instem el Departament d'Educació a seguir les recomanacions que proposa aquest informe.

Moltes gràcies, senyor president; i gràcies, senyor síndic.

El president

Gràcies, diputada. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. De l'anàlisi del document de fiscalització que ens ha explicat el senyor Jordi Pons, igual que fa la sindicatura, podem concloure que, en termes generals, els procediments de contractació que ha seguit el Departament d'Educació –o que va seguir el Departament d'Educació en l'exercici 2010– han estat, en termes generals, correctes –parlem que s'ha fiscalitzat, aproximadament, el 90 per cent de l'import adjudicat.

Es fan diverses recomanacions, que, com diu la mateixa sindicatura, poden millorar la gestió de la contractació o corregir-ne algunes mancances, que també s'han observat, i que evidentment nosaltres recomanarem que es segueixin.

Em dona peu aquest informe, que s'hi han observat poques divergències, a parlar d'un tema, no?, tenim una norma bàsica, que és la Llei de contractes del sector públic, però, tot i així, els criteris normatius emprats pel mateix ens que fiscalitza, que és la sindicatura, o pel mateix ens que adjudica, que en aquest cas és el servei de contractació del departament, que s'empara també en el fet que els procediments que es segueixen en aquelles petites divergències que hi ha respecte a la normativa o a la interpretació de la normativa, que s'empara en les consultes o en les normes de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa..., o ara que tenim el nou òrgan administratiu de recursos contractuals de Catalunya... Home, tenint una norma bàsica que és la Llei de contractes del sector públic, seria

interessant que hi hagués –a favor de la independència de l'ens fiscalitzador, evidentment– uns certs criteris per part d'aquell que adjudica i d'aquells que fiscalitzen respecte a la interpretació de la norma, eh? I dic això perquè avui estem en un temps que tot està sota ombres, no?, i, per tant, seria bo que hi hagués una certa unificació doctrinal dels criteris de contractació, atès que tenim una norma bàsica que és la Llei de contractes del sector.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyor president. Senyor síndic, síndiques, diputats i diputades, ens deia el senyor síndic que s'han fiscalitzat 52 contractes no menors i una mostra de 50 dels 1.830 contractes menors que va passar el Departament d'Educació l'any 2010. Aquests 52 contractes representen el 90 per cent de l'import total adjudicat. Llavors, la mostra és ben representativa de què s'ha fet amb aquests diners; no només això, sinó que dintre de cada tipus de contracte, que també s'ha analitzat, la mostra –també, ho entenem el nostre grup– s'ha fet força bé tant pels percentatges totals que representen de diners adjudicats com pel nombre de contractes que s'han fiscalitzat; per exemple, 7 contractes d'obra que suposen l'11 per cent i el 13 per cent de l'import total adjudicat; 21 de serveis pel 25 de contractes, i el 91 del total adjudicat; 20 de contractes de subministraments, etcètera. Entenem que s'han agafat bé les mostres.

Llavors, a les conclusions el que ens sobta, a nosaltres, és que a la pàgina 29 –en les conclusions de l'informe– llegim que: «En opinió de la Sindicatura de Comptes el control intern i els procediments seguits pel Departament d'Educació en l'àmbit de la contractació han estat adequats.» Punt. I després continua: «Pel que fa al compliment de la legalitat...», hi ha una sèrie de punts aquí a sota que, bé, hi ha algun problema amb el compliment de la legalitat. I després hi ha unes recomanacions finals, encara. Llavors, en l'anàlisi dels contractes per tipologia es fa, també, perquè prèviament se n'han fet per a cada tipologia –una, dues, tres, quatre, cinc, sis, de contractes–, doncs, un bon nombre d'observacions, als contractes.

Llavors, tenint en compte el que deia abans que, són representatius de la major part dels diners adjudicats, jo no sé..., potser ho interpreto malament, però em sembla que hi han molts contractes que el Departament d'Educació, en aquell cas, doncs, no els ha fet bé, o dels més importants segurament n'hi han molts que no els ha fet bé. Jo no entenc tampoc la gravetat que tenen aquestes..., probablement n'hi ha de tot tipus i, en fi..., un s'hauria d'haver tramitat per concurs, l'expedient no queda acreditat el compliment..., deu haver-n'hi de tot tipus.

Però sí que voldríem preguntar fins a quin punt aquesta mancança o errors que detecta o suggereix que són errors la Sindicatura de Comptes podrien haver estat motiu de nul·litat en la licitació dels contractes. Això ve aquí, doncs, tres anys després, dos anys després, però clar, en el moment, si això s'hagués sabut... També ho diem perquè, com s'ha dit fa un moment –em sembla, el diputat del Partit Socialista–, doncs, ara és bo que les coses les procurem fer bé, i especialment, doncs, a propòsit de les contractacions, encara millor. Llavors, no sé si és que són..., o són molt greus o no i suficient perquè pogués dir un altre licitant «escolti, aquest procés s'ha fet malament», i ens fiquem en un embolic després que, no se sap per què, s'ha fet malament.

Llavors, bé, volíem afegir-hi només això.

Moltes mercès.

El president

Gràcies, diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa - Esquerra Unida, té la paraula el diputat David Companyon.

David Companyon i Costa

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies al síndic per la seva exposició. L'objecte de l'informe, doncs, és la fiscalització de la contractació administrativa de l'any 2010 del Departament d'Educació.

Com reflecteix l'informe s'han licitat 2.013 expedients per un import global de 215 milions d'euros. I diríem que, d'acord amb l'informe i amb el que aquest diputat hi ha pogut constatar, els procediments bàsicament emprats pel Departament d'Educació han estat adequats en línies generals.

Si em permeten dir-ho de forma col·loquial, responent una miqueta al diputat del Partit Popular: quan un va al metge normalment li troben alguna cosa, també, eh? És a dir, quan la sindicatura, doncs, analitza la contractació d'un departament, sol trobar-hi el que podríem anomenar «coses que podrien ser millorables», però no comparteixo aquest núvol negre que m'ha semblat entendre ara en la darrera intervenció.

Sí que diríem que, des del nostre grup, lamentem la insistència recurrent, en aquest informe com en altres, en contra de les clàusules socials com a criteri d'adjudicació. És un criteri que no dona a les administracions cap instrument, en moments com els actuals de crisi econòmica, cap possibilitat per vincular l'oferta d'obres i serveis amb criteris que compleixin també un benefici social i que, en aquest cas, doncs, incorporen empreses socials, d'inserció, del tercer sector, normalment totes elles vinculades al territori. Clar, és una manera també diferent que té –permeti'm la broma, el diputat del Partit Popular– de vincular el treball en el territori, no? Ho dic perquè sembla que el seu partit a Parla ha obert una oficina de col·locació per a Eurovegas, eh? I que, en comptes d'anar a l'oficina de recol·locació, van a la seu del Partit Popular de Parla, no?

Bé. Ho dic en el sentit que crec que fóra bo que la Sindicatura de Comptes –no em refereixo tant en aquest

informe però sí en altres que he pogut llegir-, amb relació a les clàusules socials sempre hi ha una visió, diguem-ne, negativa de la seva aplicació en la contractació pública.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Com en altres ocasions i en altres comissions que jo presideixo, sí que demanaria que quan vénen persones que no són, diguem-ne, diputades o diputats, intentéssim no interpel·lar-nos entre nosaltres, perquè el moment per al debat polític intens és quan, per exemple, doncs, discutim propostes de resolució i altres tipus de qüestions de caràcter més polític. Dit això, té la paraula el diputat de Ciutadans, el senyor José Manuel Villegas.

José Manuel Villegas Pérez

Gracias, señor presidente. Nuevamente felicitar a la sindicatura por el trabajo realizado en este informe, y en este caso además congratularnos de que, pues, el informe pueda tener unas conclusiones positivas en cuanto al objeto del mismo, en este caso la fiscalización de la contratación administrativa en el Departamento de Educación durante el ejercicio 2010.

Parece que se cumplen de una forma general la normativa aplicable y los objetivos que se debían aplicar, y también se ponen de manifiesto, pues eso, puntos a mejorar, puntos débiles a mejorar en el futuro. Y por tanto, simplemente esto: felicitarlos tanto por el informe como por su resultado, en una tarde en que estamos un poco alarmados por los demás informes que habíamos visto, esto me parece, en fin..., e irnos a casa un poco más tranquilos.

Y por otro lado instaremos a que se cumplan estas recomendaciones que el síndico ya ha enumerado y que no vamos a reiterar para poder mejorar esta contratación administrativa, y que en los próximos informes, pues, haya menos incidencias aún de las que se ponen de manifiesto en este.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. I, finalment, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el diputat David Bonvehí.

David Bonvehí i Torras

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, senyor síndic, per la realització d'aquest informe i la seva exposició. La Sindicatura de Comptes, en compliment del seu programa ha fiscalitzat la contractació administrativa del Departament d'Educació corresponent a l'any 2010, com fa cada any. Remarcar-ne a grans trets, i en això ens hem de basar, que en opinió de la sindicatura el control intern dels procediments seguits pel Departament d'Educació l'any 2010 en l'àmbit de la contractació van ser els adequats.

Pel que fa al compliment de la legalitat, en l'apartat 3.1 de l'informe es resumeixen les principals observacions i les millores que s'haurien de portar a terme, i en l'apartat 3.2 es fa un conjunt de recomanacions que podrien contribuir a la millora en la gestió de la contractació del departament.

L'informe, com bé s'ha dit, també acaba amb quatre grans recomanacions que aquest grup parlamentari en anteriors anys ja va dir que es feia seves, que les presentava també en la seva proposta de resolució perquè el Govern, en aquest cas el Departament d'Ensenyament, doncs, prengui mesures per millorar encara aquestes quatre grans recomanacions que se li formulen des de la Sindicatura de Comptes.

Moltes gràcies, president; moltes gràcies, senyor síndic.

El president

Molt bé. Gràcies, diputat. Tornaríem a donar la paraula al síndic senyor Jordi Pons per si volgués fer algun aclariment.

El síndic Jordi Pons i Novell

Sí, un parell d'aclariments de manera molt breu. Bé. Aquest informe potser té l'inconvenient que hi ha sis mostres diferents dels contractes no menors, i les mateixes incidències es van repetint sis vegades, en alguns casos; però, en tot cas, jo crec que la conclusió a què arriba la sindicatura..., s'hi destaquen alguns aspectes de legalitat, però jo crec que la conclusió queda ben recollida al tercer paràgraf de... És a dir, jo no puc, més enllà de la conclusió que hi ha aquí... En tot cas, potser hi ha aquest efecte que en alguns casos alguna observació apareix tres o quatre vegades, però tota l'estona és el mateix per aquesta manera que hem tingut de separar pels diferents tipus de contractes, eh? En tot cas, considerem això: que hi ha una sèrie d'incompliments amb la legalitat, però que en general el control intern i els procediments són els adequats, amb totes les excepcions, amb les tretze excepcions, de diferents contractes de diferents tipus que s'estableixen.

També voldria..., també, un parell de coses més. És a dir, en l'informe no hi ha una crítica a l'ús de les clàusules socials. Totalment d'acord que s'emprin quan es poden emprar. Aquí el que es critica de les clàusules socials no és que s'emprin les clàusules socials, sinó que les diferents juntes –i això ho enllaçaré amb un comentari que ha fet el senyor Terrades– diuen que han d'estar sempre vinculades a l'objecte del contracte, i aquí en aquest cas el que es critica és que no estan... és més, jo diria que estan molt poc vinculades a l'objecte del contracte en els tres casos o quatre que es critiquen en aquest cas; però no és una crítica a les clàusules socials, sinó a l'ús que se'n fa en aquest cas.

I, en aquest sentit, per exemple, relacionaria els dos temes. Senyor Terrades, jo crec que en la Junta Consultiva de Contractació de la Generalitat, inclús en la de l'Estat, diem pràcticament el mateix. I inclús aquí volia comentar que hi ha un informe o una guia de la Junta Consultiva de la Contractació Administrativa de

la Generalitat que fa referència a com s'han d'incloure les clàusules administratives, i aquí el que critiquem és que s'aparta del que hi ha aquí, per exemple. Però aquí, en aquest informe, a vegades en les alegacions es citen tres informes de la Junta Consultiva, i, de fet, acceptem una alegació en base a un informe, i els altres dos a vegades –no dic que sigui el cas– els ens fiscalitzats utilitzen informes..., fan dir als informes coses que a vegades no diuen de la junta. En tot cas, jo crec que nosaltres seguim molt el que fa la junta. Crec que la junta també revisa els nostres informes i crec que no hi ha discrepàncies en els temes essencials entre el que opina la Junta Consultiva de la Generalitat i el que opina la sindicatura. En tot cas, tot és millorable.

Gràcies.

El president

Molt bé, doncs; moltes gràcies, síndic major, síndics que ens han acompanyat durant tota aquesta sessió; també, al personal tècnic, que em sembla que ja..., em sembla que no hi és tot, o una part ha marxat; al secretari general de la sindicatura, també. Moltes gràcies per haver vingut.

Si els sembla, ara acomiadaríem les persones de la Sindicatura de Comptes que han vingut i discutiríem –no votariem, però sí que discutiríem– un moment el cinquè punt de l'ordre del dia, aquesta proposta de compareixença.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i un minut i es reprèn a dos quarts de set i dos minuts.

El president

Bé, doncs, seguim, si els sembla bé a tots els diputades i diputats.

Proposta de compareixença

del secretari de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals amb relació a l'Informe de fiscalització 38/2012, sobre el control del lliurament dels fons públics de la Generalitat vinculats al retiment dels comptes dels ens locals del 2009 i el 2010 (tram. 362-00001/10)

Algun grup parlamentari m'havia manifestat que la votació sobre aquesta proposta de compareixença si la podíem deixar per dijous, doncs, que ho féssim. Em sembla..., ens sembla, vaja, a la Mesa, correcte que sigui així; però, en tot cas, sí que, perquè dijous, després del Ple ordinari, les votacions no s'allarguin en excés amb el debat incorporat, miraríem de fer el debat sobre aquesta proposta de compareixença ara, si pot ser breument per part de tots els grups parlamentaris.

Per tant, entrariem en la discussió de la proposta de compareixença del secretari de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals davant d'aquesta comissió, i per posicionar-se donaríem un torn de pa-

raules començant per la diputada Alba Vergés, d'Esquerra Republicana.

El lletrat

Pel proponent.

El president

Pel proponent, perdó. És veritat, que no havia vist que hi havia un grup que ho proposava. Perdó, eh? Donaríem la paraula al grup proponent, i en aquest cas al seu diputat, el David Companyon.

David Companyon i Costa

Moltes gràcies, president. Bé. Breument, els motius pels quals demanem la compareixença són els següents: a les conclusions de l'informe referenciat de la sindicatura posa de manifest que no funciona prou bé el sistema de control de pagaments de fons públics de la Generalitat als ens locals, en el sentit de bloquejar pagaments a aquells ens que no hagin retut comptes a la sindicatura o que hagin tramès la documentació de manera incompleta. Aquest seria un incompliment de l'article 41.5 de la Llei 18/2010, de la Sindicatura de Comptes.

Pel tema en si –per tant, la transparència i el control de l'ús dels fons públics– i per les quantitats que compta l'informe –prop de 28 milions l'any 2011 i 17 milions d'any 2012, que s'haurien pagat als ens locals que no han retut comptes–, creiem que seria important aprofundir-hi.

Però és que, a més, en l'informe consten les alegacions presentades pel director general d'Administració Local, ara secretari de Cooperació i Coordinació de les Administracions Locals, el senyor Joan Cañada, que rebaten que no es fes aquest control i de les quals es dedueix –també en la resposta i comentari posterior de la sindicatura respecte de les alegacions– que hi ha una interpretació diferent entre el Govern i la sindicatura de com cal efectuar aquest control. Bàsicament difereixen sobre quin any de referència del retiment o no retiment de comptes es pren per pagar o no els fons públics als ens locals, o sobre l'exercici al qual corresponen les subvencions o la transferència, o si és l'any anterior al pagament.

Aquests serien breument els motius pels quals sol·licitem la compareixença: per aclarir aquestes diferències de criteri i aclarir, també, quin és el criteri que s'aplicarà a partir d'ara.

El president

Molt bé. Gràcies, diputat. Crec que han quedat clars, per part del grup proponent, els motius pels quals es sol·licita aquesta compareixença.

Si hi hagués algun grup parlamentari que volgués agafar la paraula..., si no, ens emplaçaríem a continuar la sessió, perquè en aquest moment quedaria suspesa fins dijous, amb el benentès que, d'acord amb l'article 164.5 del Reglament, els grups parlamentaris po-

den presentar propostes de resolució congruents amb els informes que avui hem estat analitzant, i que tenen temps per fer aquestes propostes durant tot el dia de demà i fins a dos quarts de deu del matí del proper dijous.

La sessió es reprendria, per tant, quan acabi el Ple ordinari de dijous.

S'aixeca... (*Veu de fons.*) Al matí-migdia.

S'aixeca la sessió.

La sessió se suspèn a dos quarts de set del vespre i sis minuts.